

Pirmdiena, 2017. gada 2. oktobris

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Policistam
Marekam
Leitim pasaules
čempiona tituls
pauerliftingā.

10. lpp.

SIA AJG
plus
ikdienu
un plāni.

5. lpp.

Vaivadi – Latvijas simtgadei.

6. lpp.

Par atkritumiem būs jāmaksā
dārgāk. Cik un kāpēc?

4. lpp.

Dūmi bez uguns

Dūmi tiešām atstāja iespaidu. Pat zinot to, ka trauksme nav īsta, sajūta bija nedaudz biedējoša – tā atzinās Kuldīgas Centra vidusskolā aptaujātie skolēni, kuri piektdien iesaistījās plašās ugunsdrošības mācībās.

Latvijā gada laikā ugunsgrēkos bojā iet vidēji 100 cilvēku, un nāves iemesls lielākoties ir saindēšanās ar dūmiem, nevis sadegšana.

Ugunsdrošības dienā Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) darbinieki bērniem stāstīja par rīcību ugunsgrēkā un par savu profesiju. Notika vairākas nodarbības, kā arī praktiskās mācības jeb evakuācija, kuras laikā skolā palaisti dūmi, lai simulācijā radītās sajūtas būtu pietuvinātas reālajai situācijai. Šoreiz piedūmots viens no ierastajiem evakuācijas ceļiem, pa kuru skolēni parasti atstāj ēku, līdz ar to mācību dalībniekiem nāktos izdomāt, kā rīkoties nestandarta situācijā.

VUGD prevencijas un sabiedrības informēšanas nodaļas vecākā speciāliste Kurzemē Anete Strazdiņa atzīst, ka skola ar uzdevumu tikusi galā labi. Evakuācijai vajadzējis nedaudz vairāk kā četras minūtes, un tas esot labs rādītājs, jo skola ir liela – 646 audzēkņi, kā arī personāls.

Maija Jankovska
Lāsmas Reimanes foto

Kuldīgas Centra vidusskolas audzēkņi Samanta Timošenko un Dāvis Drukmanis ar VUGD speciālistes Anetes Strazdiņas palīdzību mācībās uzlaiko ugunsdzēsēju aizsargtērpus. Katrs sver 12 kg, bet kopā ar gaisa baloniem, kas vajadzīgi, glābjot cilvēkus piedūmotā telpā, ekipējums ir pat divreiz smagāks.

Āfrikas cūku mēris – mežacūkai Vārmē

Vārmes pagastā konstatēta mežacūkas saslimšana ar Āfrikas cūku mēri, teikts Pārtikas un veterinārā dienesta paziņojumā piektdien.

Savvaļas cūku karantīnas teritorija noteikta Vārmes pagastā un arī Rumbas pagastā tajā daļā, kas atrodas uz dienvidiem no autoceļa P121 (Kuldīga–Tukums). PVD izdevis rīkojumu par rīcību karantīnas teritorijā. Rīt 11.00 Kuldīgas novada domē visām iesaistītajām pusēm būs tikšanās ar dienesta pārstāvjiem, sacīja domes priekšsēde Inga Bērziņa. Medniekiem tiks stāstīts par paraugu noņemšanu mežacūkām un dokumentāciju.

Augstākās tiesas priekšsēži stādīs ozolu

Ar piemiņas koka stādīšanu pirmajam Latvijas Senāta priekšsēdim Kristapam Valteram Augstākā tiesa (AT) tieši Kuldīgā sāks Senāta simtgadi.

K. Valters dzimis 1861. gada 18. decembrī Kuldīgas (tagad Rumbas) pagasta Dindžu mājās. Rīt, 3. oktobrī, 14.00 muzejā būs piemiņas pasākums, pēc tam Pilsētas dārzā tiks stādīts ozols senatora piemiņai. Kopā ar domes priekšsēdi Ingu Bērziņu to darīs visi trīs atjaunotās Latvijas AT priekšsēži: Ivars Bičkovičs, Gvido Zemribo un Andris Guļāns. Aicināti visi interesenti. Viesi apmeklēs arī K. Valtera kapavietu Rumbas pagasta Lāčplēšu kapos, kas atrasta un sakopta ar pašvaldības atbalstu. Latvijas Senāta simtgades ieskaņa sākas 3. oktobrī – dienā, kad 1995. gadā AT plēnums pieņēma lēmumu *Par Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta departamentu un tiesu palātu izveidošanu*, faktiski pēc 55 gadiem Senātu atjaunojot.

ĪSIZIŅAS

Par kultūru – televīzijā

Rendas pagasta kultūras nama vadītāja Dace Pušilova 26. septembrī piedalījies TV diskusijā *Īsi un konkrēti*. Ar citiem kultūras speciālistiem pārrunāta vajadzība pēc koncertzālēm un tas, kā lauku cilvēki nokļūst uz kultūras pasākumiem, ko izvēlas. Kanālā *Re:TV* raidījums būs 18. oktobrī.

Nacionālā eTwinning konference

Jaunatnes starptautisko programmu aģentūra 7. oktobrī Rīgā, Spīķeru koncertzālē, konferencē prezentēs septiņus pagājušā mācību gada labākos Eiropas skolu sadarbības tīkla *eTwinning* projektus. Aicināti *eTwinning* u.c. skolotāji, kurus interesē starptautiska sadarbība. Pieteikuma termiņš – 4. oktobra 9.00, anketa internetā http://bit.ly/anketa_nackonf2017.

Vēl šodien

varat redakcijai
iesūtīt

SĒŅU FOTOGRĀFIJAS!

Gaidīsim e-pastā:
redakcija@kurzemnieks.lv.

Interesantākās bildes
autoram – balva ar
Kurzemnieka simboliku!

Trešdien, 4. oktobrī:

- Kas jauns Turlavā.
- Vai sēnes silda ekonomiku?
- Izaugsmes veicinātāja Inta Santa.
- Ielu stils: šoreiz par džinsiem.

REDZĒJUMS

Mana Eiropa

Maija Jankovska,
tāl. 63323021,
redakcija@kurzemnieks.lv

Cilvēku sarunās par Eiropas Savienību (ES) bieži vien parādās uzskats par to kā kaut ko tālu un svešu. Eiropa ir kaut kur tur, bet mēs – šeit, Latvijā. Pat ziņās mūsu korespondenti kaut ko vēsta no Eiropas, it kā mēs pašī tajā nebūtu. Jāatzīst: attiecībā pret ES institūcijām arī manas izjūtas drīzāk ir tādas, ka tas ir kaut kas grūti aptverams, un, ja jau man trūkst izpratnes, tad ko gan es ar visu

„Kāpēc daļai cilvēku piederība Eiropai ir spēcīgāka, bet citi uz to skatās ar pretnostatījumu „mēs” un „viņi?”

šo milzu mašīnēriju varētu iesākt? Tomēr, kad runa ir par Eiropu kā teritoriju, nevis tās birokrātisko aparātu, liekas, ka tā ir mana Eiropa.

Šādi apgalvojot, es vispirms domāju par savām dažādajām identitātēm, no kurām viena noteikti ir tā, ka sevi apzinos kā eiropieti. Ja kāds vaicātu, kura identitāte man spēcīgāka – latviete, Latvijas pilsoņe vai eiropiete –, nemaz nebūtu tik viegli atbildēt. Protams, kaut kādā ziņā

piederība Latvijai ir spēcīgāka, jo pieredze ir tiešāka, bet arī abstraktā Eiropas ideja spēj mani uzrunāt. Jautājums, kas nodarbina, ir tāds: „Kāpēc daļai cilvēku piederība Eiropai ir spēcīgāka, bet citi drīzāk uz to skatās ar pretnostatījumu „mēs” un „viņi?” Viens no iemesliem, kāpēc jūtu diezgan spēcīgu piederību Eiropai, saistīts ar tādām man svarīgām vērtībām kā demokrātija, brīvība un tolerance, kuru atzīšana Latvijā mēdz piekļībot – daudzi joprojām cer uz kādu stipro roku vai īsto saimnieku, kas nāks un viņu vietā visu sakārtos tajā vienā pareizajā veidā, kas diemžēl mēdz būt neiecietīgs pret visu citādo (vai tie būtu citu reliģiju, rasu un kultūru pārstāvji). ES ir arī tādas valstis, kurās situācija ar šo vērtību atzīšanu ir vēl daudz sliktāka, tomēr, ja kādu dienu šo kopīgo vērtību vairs nebūs, manuprāt, būs pienācis gals arī pašai valstu savienībai.

Kuldīgā diskusijā par iedzīvotāju attieksmi pret Eiropu radās priekšstats, ka pirmām kārtām cilvēki ar to saprot parlamentu un citas iestādes, regulas, ierēdņus, projektus utt. Varu tikai piekrist viedoklim, ka mūsu zināšanas par to nav pietiekamas. Tomēr, lai Latvijas iedzīvotāji spētu atnest sevī pretnostatījumu Eiropai, pirmais un ļoti svarīgais solis ir apzināties sevi kā eiropieti un Eiropu kā kaut ko savu. Bez šāda skatījuma attieksmē pret ES ieskanas kaut kas patērniecisks: ko es no tās varu iegūt, nevis kā varu kopā ar to darboties un būt līdzatbildīga.

MANUPRĀT

Interesantāk lauku jauniešiem

Nesenais Kuldīgas jauniešu forums, ko rīkoja bērnu un jauniešu centrs, man raisījis tikai pozitīvas emocijas. Zinu, ka daudziem bērniem un pusaudžiem pagastos patiešām nav, ko darīt. Ļoti jauki, ka tiek domāts par viņu nodarbēm arī laukos. Sazinoties ar brīvprātīgajiem jaunatnes darba koordinatoriem, jutu viņos vēlmi radīt jauniešiem patīkamu vidi. Ceru, ka apņēmība nav tikai uz laiku un jauni cilvēki patiešām spēš savu dzīvi padarīt interesantāku. Īpaši tas attiecas uz tiem pagastiem, kuros nav skolas. Tur bērni un jaunieši viens otru bieži pat nepazīst un nezina, kas notiek, ja vispār notiek. Pati dzīvoju pagastā, tāpēc zinu, ka daudzi pēc skolas dodas prom un tur vairs neatgriežas, tā nu mēs laukos paliekam aizvien mazāk, tāpēc jārada jauniešiem vēlme savā un savas apkārtnes labā tomēr kaut ko darīt. Varu tikai novēlēt, lai visiem iesaistītajiem izdodas.

Lāsma Reimane, 63350568
reimane.lasma@gmail.com

IETEIKUMS

VAJAG SĒŅU IZSTĀDES!

Kāda kuldīdzniece jautā: „Kāpēc vairs netiek rīkotas sēņu izstādes? Tajās vienmēr bija interesanti ieraudzīt nepazīstamas sēnes un kaut ko par tām uzzināt. Salasīju mežā ļoti skaistas, bet nezinu, vai tās var ēst.”

LABOJUMS

Rakstā Dzimtas, pār kurām laikam nav varas (27. septembra Kurzemniekā) ieviesusies kļūda. Ķoniņciema Atālmāuļu saimnieces pareizais vārds ir Inīta Peniķe. Autore Inguna Spuleniece lūdz atvainot par kļūmi.

LASĪTĀJA SAŠUTUSI

Apsargs pārsniedz pilnvaras

11. septembrī 13 gadus vecs pusaudzis veikalā *Maxima Kuldīgā* iegājis ar skrejriteni, par to saņēmis firmas *G4S* apsarga aizrādījumu, kas esot izteikts paaugstinātā tonī, turklāt lieojot aizskarošus vārdus.

Stāsta puīša mamma: „Apsargs uzkliezdīs: „Cik reizes tev var teikt, ka ar skrejriteni te nedrīkst nākt!” Puika atbildējis, ka viņam tas sacīts pirmoreiz. Es saprotu, ka apsarga pienākums ir pateikt, ko veikalā drīkst, ko nedrīkst, bet

viņš turpinājis kliegt, nosaucis dēlu par stulbeni un vēl citādi aizskaroši komentējis.” Mamma pēc notikušā uzrakstījusi e-pasta vēstuli *G4S* fiziskās apsardzes nodaļas vadītājam Ģirtam Kokinam, bet atbildi nav saņēmusi.

Kurzemnieks apsardzes firmā noskaidroja, ka Ģ.Kokins ilgstoši ir slims, bet viņa aizvietotājs Kaspars Gross par gadījumu jau zināja. Apsargs uzrakstījis paskaidrojumu, ar viņu bijušas pārrunas, lai tas neatkārtotos. „Šādām situācijām vairs nevaja-

dzētu būt. Ja kaut kas līdzīgs tomēr atkārtosies, nāksies runāt skarbāk vai pat atlaist no darba. Apsardzes darbinieks nekādā gadījumā nedrīkst veikala apmeklētāju nolamāt. Ja kaut kas tāds notiek, jāzvina firmai *G4S*, nosaucot adresi un veikalu, kur tas noticis. Tālruna numurs ir uz uzlīmēm, kas informē, ka objektu apsargā *G4S*. Bet vienkāršāk ir uzreiz runāt ar veikala vadītāju, un tas nodos informāciju man,” iesaka K.Gross.

Inguna Spuleniece

LASĪTĀJS NEMIERĀ

Slapjā gadā sūdzības saprotamas

Kāds turlavnieks nav mierā, ka *Mežvidu* saimnieks Gundars Strauts regulāri dzenot govīs pa *Cidoniju* ceļu no *Klosteres* baznīcas uz *Zvirgzdkalnu* kapu pusi. Brauktuve esot izdangāta, noklāta govju pleķām. Ar pagasta vadītāju Mārci Brantevicu runāts, bet viņš, būdams *G.Strauta* skolābiedrs, pieverot acis.

M.Brantevics atbild, ka Turlavā daudzi ir skolas biedri, ar *G.Strautu* vienā laikā mācījušies,

tikai viņš bijis klases trīs vecāks. Tas gan nekādi neietekmējis lēmumus.

„Jā, šī vieta ir sārīga,” viņš atzīst. „Pagājušogad ar *Mežvidu* saimnieku runājām – nav pareizi, ka viņš tās govīs no ganībām uz slaukšanu vecajās darbnīcās dzen kādus simts metrus pa pašvaldības ceļu. Slapjā gadā es saprotu tos, kuri sūdzas. No otras puses – ceļš netiek izmantots tik intensīvi, lai kādam ļoti traucētu, tādēļ neesam strikti uzstājuši, lai saimnieks tā nedara. Būtu loģiski ganību ceļu

ierīkot blakus pašvaldības ceļam, bet tad govju īpašniekam jāvienojas ar blakus zemju saimniekiem,” skaidro M.Brantevics un sola ar *G.Strautu* runāt vēlreiz.

G.Strauts Kurzemniekam skaidro – lopi pa šo ceļu tiekot dzīti jau desmit gadu un neviens neesot iebildis: „Tie 50 metri, pa kuru iet govīs, ir ideālā stāvoklī. Vieta ir uzkalnā, lietus ūdens notek, ceļš nebojājas, bet tālāk, kur tās neiet, – tur gan ar vieglo mašīnu grūti izbraukt.”

Inguna Spuleniece

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kā izjūtat to, ka dzīvojam Eiropas Savienībā?

Valdis Vīndedzis, pensionārs: – Ļoti izjūtu. Tagad veikalos ir dažādas skaistas preces. Kas ir rietumos, tas arī pie mums iegādājams. Kultūras līmenis pavisam cits, nevis tāds, kāds te bija iepriekš. Jaunatnei tagad daudz lielāka iespēja iegūt izglītību. Ir brīvības izjūta. Brauc, uz kuru valsti gribi! Ir lielāka izvēle un teikšana katram par savu dzīvi.

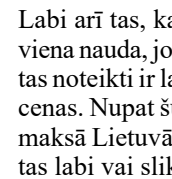
Daila Rožkalna, grāmatvede: – Ērti ir ceļot. Kad vasarās braucu, nekur uz robežas pasi nav prasīts parādīt. Man patīk, ka daudzās valstīs ieviests eiro. Ja jāsūta maksājumi uz citu valsti, nauda nav jākonvertē. Liekamies lielāki, ja esam Eiropas Savienībā. Citādi mēs, tāda maza valstiņa, starp lielajām tā kā pazūdam. Ir drošāk – šķiet, ka no apkārtējā apdraudējuma esam vairāk pasargāti.

Nauris Krauze, datormākslinieks: – Jūtams pēc tā, ka brīvi varam pārvietoties. Noteikti ir ļoti daudz tādu lietu, kuras ikdienā neievērojam vai par kurām neaizdomājamies, bet tas tāpēc, ka esam tajā iekšā. Pietiek tikai paskatīties uz *Kuldīgu*, lai saprastu, ka ļoti daudz naudas ir nācis no Eiropas Savienības. *Kuldīga* būtu izbūvēta uz pusi mazāk, ja tā nebūtu. Mēs būtu mazs miestņš ar dubļainām ieliņām.

Maruta Birzniece, skolotāja: – Ceļojot pa pasauli, mums robežas ir vaļā – varam izbraukt Eiropu bez dokumentu pārbaudes, bez stāvēšanas uz ceļa. Otrs ir tas, ka jaunie cilvēki apgūst angļu valodu un viņiem vispār nešķiet, ka viņi dzīvo kādā noslēgtā vidē.

Labi arī tas, ka mums ar daudzām citām valstīm ir viena nauda, jo nav jāiet uz banku mainīt. Ceļotājiem tas noteikti ir labi. Varam ar citām valstīm salīdzināt cenas. Nupat šūmējāmie par sviestu: redzējām, cik maksā Lietuvā un Igaunijā. Man nav vērtējuma, vai tas labi vai slikti. Dzīvojam šeit, tagad un tā, kā ir.

Marta Enia Lāce, skolniece: – Es par to nedomāju. Nekādu atšķirību nesaredzu, ja mēs tajā arī nebūtu. Kad nonācām Eiropas Savienībā, man bija žēl, ka mainījās mūsu nauda un tagad ir eiro. Lati man patika daudz labāk.

Elīna Gaile, auklē bērnu: – Ikdienā par to īpaši nedomāju. Man ļoti patīk ceļot. Tad novērtēju to, ka pie valstu robežām vairs nav jāuzrāda pase, un tas ir ļoti labi. Strādāju skolā, darbs saistīts ar Eiropas Savienības projektiem.

Jolanta Hercenberga, Lāsma Reimanes foto

Stiprinās pašvaldību iespējas atbalstīt uzņēmējus

Kas jāmaina nacionālajā attīstības plānā (NAP); kā pašvaldības var radīt uzņēmējiem labvēlīgu vidi; kā plānošanas reģioni redz savu nākotni – par to Kurzemes plānošanas reģiona (KPR) attīstības padomē Kuldīgā ar pašvaldību vadītājiem runāja vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Kaspars Gerhards.

Savukārt domju priekšsēžiem bija daudz jautājumu ministram par citām sasāpējušām tēmām.

LAI VISI SANEM LĪDZSVAROTĪ

Ministrs informēja, ka likums par sadarbības teritorijām tiek gatavots izskatīšanai valdībā un Latvijas Pašvaldību savienībā. Tika jautāts, vai būs strikti noteikts, kuras pašvaldības drīkst sadarboties un, piemēram, īstenot kopīgus projektus. Ministrs atbildēja, ka par to vēl būs diskusijas.

Viņaprāt, svarīgāk pašvaldībām un ministrijai spriest par NAP. „Nākamgad tiks izvērtēts struktūrfondu izlietojums: kas izdevies, kas ne, kas palicis pāri. Latvijā ar finansējuma apguvi ir ļoti atšķirīga situācija gan infrastruktūras, gan ūdens un atkritumu saimniecības projektos. Svarīgi plānu izveidot tādu, lai tas līdzsvaroti ņemtu vērā gan nacionālās nozīmes, gan reģionālo centru vajadzības – lai Latvijā nav vietu, kas investīcijas nesaņem un kurās uzņēmējdarbība netiek attīstīta.”

Kurzemes plānošanas reģiona attīstības padomē Kuldīgā ar novadu priekšsēžiem runā vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Kaspars Gerhards (no labās) un parlamentārais sekretārs Jānis Eglītis.

Viņaprāt, nevajadzētu koncentrēties uz dažādu objektu sakārtošanu, bet domāt par uzņēmējdarbībai labvēlīgu vidi, lai cilvēki ir gatavi radīt darba vietas. Par to, cik pašvaldībām būtu ļauts uzņēmējdarbību atbalstīt, vēl notiekot sarunas ar Finanšu ministriju un Konkurences padomi: „Nedrīkst visā Latvijā situāciju vērtēt pēc tā, kas notiek Rīgā un Pierīgā. Tur ir pilnīgi citādi nekā ārpus galvaspilsētas.”

VAI ATJAUNOS VALSTS INVESTĪCIJAS

Ministram tika jautāts par prog-

rammu uzņēmējdarbības atbalstam, kurā aiz svītras palikuši vairāku pašvaldību projekti. Solīts naudu tiem atrast. Ministrijas parlamentārais sekretārs Jānis Eglītis informēja: pašvaldībām tiks veidots valsts atbalsta fonds, kas saņems 3% no uzņēmumu ienākuma nodokļa; no tā tiktu finansēts atbalsts uzņēmējdarbībai. KPR attīstības padomes priekšsēde Inga Bērziņa piebilda, ka arī kultūras pieminekļu saglabāšanai vajag papildu naudu.

K.Gerhards informēja, ka notiek sarunas par to, lai atjaunotu valsts investīciju programmu:

„Vismaz valdībā tai ir pietiekams politiskais atbalsts, taču viss atduros pret finansējumu. Tas nenotiks agrāk par 2020. gadu. Tā kā Eiropas attīstības programma ne vienmēr sakrīt ar to, kas vajadzīgs Latvijai, mūsu investīciju programma finansētu to, kam struktūrfondu naudu nevar saņemt un kas atbilst valsts interesēm, nevis Eiropas politikai.”

„PLĀNOŠANAS REĢIONS – LABS FORMĀTS”

I.Bērziņa teica: „Pašvaldību vadītājiem plānošanas reģioni ir ļoti labs darbības formāts. Ne tikai tāpēc, ka tiek izstrādāti plānošanas dokumenti visai Kurzemei un īstenoti projekti, – 20 vadītāji var labi pārrunāt savas problēmas.” Pagājušajā periodā KPR izmantojis ap deviņiem miljoniem eiro, bet jaunajā periodā plāno izlietot ap 15 miljoniem. Tas Kurzemes pašvaldībām ir būtisks atbalsts, uzskata I.Bērziņa.

Piekrastes novadu vadītāji vaicāja par jūras krasta sakopšanu: uzdots to darīt, taču piekrastes josla ir gara, daudzviet neapdzīvota, jānokārto daudz formalitāšu, lai atjaunotu piebrauktuves pie jūras, bet tās svarīgas glābšanas transportam. Ministrs skaidroja, ka miljons eiro no Vides aizsardzības fonda paredzēts iekšējo ūdeņu apsaimniekošanai – tas attieksies ne tikai uz jūras piekrasti, bet arī ezeriem un upju krastiem.

Tikai vispirms ar pašvaldībām jāvienojas par naudas piešķiršanas kritērijiem.

ŠKIROŠANU VEICINĀS AR LIELĀKU NODOKLI

Brocēnu novada priekšsēde Solvita Dūklava runāja par reemigrācijas programmu un uzsvēra, ka jācīnās nevis par to, lai aizbraukšie atgrieztos, bet par to, lai palikušie neaizbrauktu. I.Bērziņa prasīja, kas būtu jādara, lai veicinātu atkritumu šķirošanu, – uzņēmumam, kas tos savāc, šķirotie vairs nav izdevīgi izejvielu iepirkuma cenas dēļ. Ministrs atbildēja, ka šķirošanu veicinās ar dabas resursu nodokļa palielinājumu, tā neizdevīgāku padarot nešķirotu atkritumu savākšanu. „Sabiedrībai diemžēl jāmaksā vairāk. Līdz šīs Saeimas beigām sagatavosim likumus, lai ieviestu depozieta sistēmu PET pudelēm, stiklam un skārdenēm,” solīja K.Gerhards.

Pēc tam Kurzemes novadu vadītājiem par industriālo zonu attīstību stāstīja Ekonomikas ministrijas pārstāve, tika spriests par valsts atbalstu uzņēmējiem un Eiropas fondu jaunumiem.

Uz nākamo sēdi tiks aicināti Izglītības ministrijas pārstāvji, jo pašvaldībām ir daudz neskaidrību par šīs nozares reformu.

Ivetas Grīniņas teksts un foto

Saieta nams atkal atdzims

Nīkrācē tiek remontēta dzīvojamā ēka, kas pirms sešiem gadiem jau pārbūvēta par saieta namu.

Modernais nams ar Eiropas atbalstu izveidots dzīves kvalitātes un pakalpojumu pieejamības uzlabošanas programmā. Iepriekš tur bija teju pussagruvusi ēka ar zīmīgu nosaukumu *Pentagona nams*. Drīz pēc novadu reformas dome pēc ilgiem strīdiem no vairākām iecerēm atbalstīja šī nama remontu, kura kopīgās izmaksas bija vairāki desmiti tūkstoši latu, atvēlot tam 15% līdzmaksājumu. Diemžēl pārbūve notika ziemā. Jau pēc gada ēkai vairākās vietās nolupusi fasāde, un tas bojāja izskatu. Lai arī saskaņā ar būvnormatīviem objektam ir garantijas termiņš, celtniecības firma *Kurzemes ligzda* jau tobrīd bija bankrotējusi. Tāpēc pašvaldībai nācās meklēt naudu atjaunošanai, lai glītā ēka jau drīz pēc pārbūves atkal neizskatītos pēc grausta.

Šīgada budžetā no kultūrai atvēlētās summas tam ielānoti 9,5 tūkstoši eiro. Sākotnēji domāta rekonstrukcija, taču vēlāk izrādījies, ka pietiks ar vienkāršu remontu, lai mazāks birokrātiskais slogs. Tomēr izmaksas pieaugušas vēl par tūkstošiem eiro. „Lai kāda bijusi vēsture, saieta nams mums atkal būs skaists,” pārliecināta ir pagasta pārvaldes vadītāja Ilona Rītiņa.

To sola arī Kuldīgas būvfirmas *Lexa ID* brigāde. „Strādāsim, cik ļaus laika apstākļi. Darba daudz, bet visticamāk līdz aukstajam periodam paspēsīm, nepieļaujot iepriekšējo kļūdas,” tā celtnieks Artūrs Gercs.

Kuldīgas uzņēmuma *Lexa ID* celtnieks Artūrs Gercs rāda, ka Nīkrāces saieta namam viss iepriekšējais apšuvums jānoārdā.

Dainas Tāfelbergs teksts un foto

MEDIĶI INFORMĒ

Ar darbarīkiem un sportošanu jāuzmanās

Stāsta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta (NMPD) Kurzemes reģionālā centra statistiķe Dārta Girgensone.

No 22. līdz 28. septembrim Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā mediķi devušies uz 89 izsaukumiem. Uz slimnīcu aizvesti 47 cilvēki, no tiem pieci bērni. Trīs sievietes un četri vīrieši bijuši alkohola reibumā. Divas topošās māmiņas aizvestas uz dzemdību nodaļu. Nedēļas laikā bijusi viena krimināltrauma – Rumbas pagastā cietusi sieviete reibumā.

32 gadus vecs vīrietis strādājis ar *fleksi*, kļūdzies un savainojis roku elkoņa rajonā. Ar vaļēju

apakšdelma brūci viņš nogādāts slimnīcā. Sešgadīga meitene uz galda stūra sasitusi vēderu un aizvesta uz slimnīcu. Desmitgadīgu meiteni sakodušas apmēram desmit zemes bites, un ar alerģisku reakciju viņa nogādāta slimnīcā. 13 gadus veca meitene skolas sporta laukumā netīšām uzkāpusi uz stikla un sagriezusi pēdu, viņa aizvesta uz slimnīcu. Sporta stundā pakļopusi 14 gadus veca meitene, kura ar poftes sasitumu nogādāta ārstniecības iestādē. 82 gadus vecs vīrietis zāģējis ar motorzāģi, tas paslīdējis un trāpījis pēdā cauri gumijas zābakam. Cietušais nogādāts slimnīcā.

Uzklusēja *Iveta Grīniņa*

NUMURA CITĀTS

„Meža ir labi – koki pretī nerunā. Mežs nāk ar viedumu, varu strādāt un reizē atpūsties. Pēc cilvēkiem tas neskumst – mēs skumstam pēc meža,” saka mežsaimniece ceturtajā paudzē Sigita Vaivade.

Izmaiņas atkritumu apsaimniekošanā

Uzņēmums Kuldīgas komunālie pakalpojumi (KKP) aprēķinājis, ka atkritumu savākšanas maksu nāksies celt par 27%. Tas saistīts ar Ventspils poligona Pentuļi tarifa celšanu – no 1. oktobra tas palielināts par 37%.

Jaunā maksa varētu stāties spēkā jau 1. novembrī. Par to Kuldīgas novada pagastu pārvalžu vadītājus informēja KKP vadītājs Pēteris Gobzemis. Par kubikmetru atkritumu turpmāk iedzīvotāji maksās 17,35 eiro līdzšinējo 14,34 vietā. „Esam aprēķinājuši, ka par vienu 240 litru konteineru majsaimniecībai būs jāmaksā 88 centi vairāk. Jaunums tāds, ka netiks vairs ņemts vērā, vai konteiners piepildīts tikai līdz pusei vai ir pilns. Vienmēr tiks rēķināts, ka tas ir pilns. Iedzīvotāji paši varēs regulēt ar izvešanas biežumu. Ja konteiners nav pilns, jāzvana KKP un jāpiesaka, lai šoreiz neved.”

NOTEIKTS MINIMĀLAIS DAUDZUMS GADĀ

Top izmaiņas pašvaldības saistošajos noteikumos, kas varētu stāties spēkā 1. janvārī. Tajos būs noteikts minimālais atkritumu izvešanas reīzu skaits gadā – seši 240 litru konteineri. Tas nozīmē, ka vienalga, vai majsaimniecība būs šos konteinerus piepildījusi vai ne, maksa tiks aprēķināta par sešiem – 25,02 eiro gadā. P.Gobzemis uzsvēra, ka lielākās problēmas ir ar ļaunprātīgiem cilvēkiem, ar kuriem līgums noslēgts, bet kuri apgalvo, ka atkritumu neesot. Tieši tādu dēļ noteikts minimālais daudzums.

- Par kubikmetru atkritumu turpmāk iedzīvotāji maksās 17,35 eiro līdzšinējo 14,34 vietā.
- Par 240 litru konteineru majsaimniecībai būs jāmaksā 88 centi vairāk.
- Tiks noteikts minimālais atkritumu izvešanas reīzu skaits gadā. Tie varētu būt seši 240 litru konteineri, par kuriem gadā tiktu aprēķināti 25,02 eiro.
- Šķirotu atkritumu izvešanas tarifs būs 2,21 eiro par 240 litru konteineru.

VAI TIEŠĀM LAUKOS IR MAZĀK?

KKP speciālisti izpētījuši divas majsaimniecības pilsētā, kuru saimnieki atkritumus šķiro ļoti rūpīgi. Minimālais nešķirotu daudzums aprēķināts pēc šīs izpētes rezultātiem. Izskanēja iebildumi, ka izpētītājās saimniecībās dzīvo turīgāki cilvēki, tāpēc arī atkritumu vairāk. Pagastu pārvalžu vadītāji apgalvoja, ka laukos tik daudz neiznākot un ka pietiktu ar četrām reizēm gadā.

„Laukos ir saimniecības, kurās atkritumu mazāk, bet tas nenozīmē, ka tas ir labi. Cilvēki pieraduši plēves, plastmasas pudeles, apģērbus un novalkātos apavus sadedzināt, bet videi tas noteikti nav labi,” teica P.Gobzemis. Visi bija vienprātīgi, ka pilnīgi neradīt atkritumus nav iespējams. „Mūsu pieredze rāda, ka daudzdzīvokļu mājās atkritumu daudzums laukos un pilsētā neatšķiras, tikai laukos tie ir vieglāki – tajos netiek liktas mizas un citas kompostējamas lietas,” piebilda KKP vadītājs.

Analizējot izvesto atkritumu daudzumu, konstatēts arī tas, ka no privātmājām, kas atrodas tuvu daudzdzīvokļu mājām, tiek izvests mazāk nekā, piemēram, no Putnūdarza vai Pārventas. Arī tas liecina, ka daļa nonāk daudzdzīvokļu māju konteineros.

PAR ŠĶIROTAJIEM – TRANSPORTA IZDEVUMI

Izmaiņas skars šķirotu atkritumu savākša-

nu. Pilsētā par to izvešanu būs jāmaksā. Tarifs būs 2,21 eiro par 240 litru konteineru – tas segs transporta izdevumus. Otrs variants – iedzīvotāji paši sašķirotu var nogādāt šķirošanas laukumā Dārzniecības ielā 9. Šai vajadzībai tur taps atsevišķs laukums, kurā atkritumus varēs atstāt konkrētā laikā. Ar laiku sistēma tiks pilnveidota, un turp varēs vest arī ārpus darba laika.

P.Gobzemis uzsvēra, ka sašķirotā daudzums katru gadu palielinās. 2010. gadā savākta 171 tonna, bet šogad jau ap 200. Šķirotu atkritumu savākšana uzņēmumam nes zaudējumus: „Tie ir apmēram 20 000 eiro gadā. Mums būtu izdevīgāk šķirotos kopā ar pārējiem aizvest uz Pentuļiem, bet, rūpējoties par vidi, mēs to nedarām. Pētot jau minēto divu saimniecību šķirotos atkritumus, tomēr apmēram trešdaļa tāpat ir nešķirotāmie, ko par savu naudu vedam uz Pentuļiem, bet no daudzdzīvokļu mājām tie ir ap 60%.”

P.Gobzemis informēja, ka 1. jūlijā spēkā stāsies jauni Ministru kabineta noteikumi, un tie no uzņēmuma prasa ieguldījumus. Jāizveido jauns šķirotu atkritumu savākšanas laukums, jāiegādājas automašīnas svāri apmēram par 15 000 eiro, jāveido kompostēšanas laukums. Vajadzīgas arī jaunas atkritumu vākšanas mašīnas un konteineri.

Iveta Grīniņa

Meklēs kultūras darbiniekus

Bez kultūras organizatora ir Pelči, bet šonedēļ par aiziešanu paziņoja kultūras darbinieces arī Rendā un Kabilē.

Kuldīgas novada kultūras organizatoru sanāksmē Dace Pušilova, kura līdz šim strādāja Rendā, paskaidroja: viņa dzīvo Snēpelē, tādēļ līdz darbam ikdienā pārāk tāls ceļš. Jautāta, ko darīs turpmāk, viņa sacīja, ka pieteikusies vakancei Pelčos un arī Snēpeles pagasta pārvaldnieka amatam. Ja nepaveiksies nevienā konkursā, stāšoties bezdarbniekos un meklēsot citas iespējas.

Agnese Vanaga, kas vada kultūras dzīvi Kabilē, pieņēmusi piedāvājumu to pašu darīt Matkulē: „Es tur dzīvoju, kultūras nams no manas mājas ir pāri ielai. Būtu mulķīgi šo iespēju neizmantot. Ceru, ka tam, kurš nāks pēc manis, viss izdosies.”

Domes kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa uzsvēra, ka katram kultūras darbiniekam jāšak veidot budžetu: gan pasākumiem pagastā, gan Dziesmu svētkiem. Viņa skaidroja, ka Dziesmu svētku izdevumi nav iekļauti pagastu pārvalžu budžetā un jāzina dalībnieku skaits. Turklāt visas tāmes jāveido pēc vienotas shēmas.

20. oktobrī 11.00 Kuldīgas mūzikas skolā notiks seminārs ar lektorēm no Latvijas Kultūras akadēmijas: par Dziesmu svētkiem runās Anda Lake, bet par to, kā kultūras mantojumu pārvērst par festivālu, – Agnese Hermane. D.Reinkopa uzsvēra, ka seminārs vērtīgs ne tikai kultūras namu, bet arī kolektīvu vadītājiem. Novembra beigās Kuldīgā iecerēts arī seminārs par nemateriālo kultūras mantojumu.

Inguna Spuleniece

Uztrauc migrācija un ietekmes trūkums

Eiropas Savienības (ES) valstu iedzīvotāju attieksme pret šo savienību nav skeptiska, drīzāk dēvējama par eirorealistisku – tā ir rezervēta, taču proeiropeiska.

Šo secinājumu aptuveni pirms gada apstiprināja pētījums par eiro skepticisma līmeni mazajās ES valstīs.

Līdzīgu noskaņojumu varēja vērot sarunā *Godīgi par Eiropu: kas priecē, kas biedē, kas kaitina*, uz kuru 27. septembrī Kuldīgas iedzīvotājus aicināja domnīcas *Providus* pētniece Iveta Kažoka. Šī bija pirmā no sarunām Latvijā (nākamās būs Talsos, Preiļos, Līvānos un Limbažos), un tā iekļaujas plašākā pētījumā par to, kā cilvēki, kuri dzīvo ārpus Eiropas galvaspilsētām, skatās uz ES. Balstoties viedokļos, taps ieteikumi dažādām Eiropas iestādēm, ko tās varētu darīt, lai iedzīvotājiem ES neliktos kaut kas tāls, svešs un biedējošs.

Nu jau pagājis vairāk nekā gads kopš *Brexit* referendumā, kas bija kā kliedzošs apstiprinājums tam, ka iedzīvotāju attieksmi pret ES nedrīkst neņemt vērā.

SĀP ARĪ SAVĒJO AIZBRAUKŠANA

Uz sarunu Kuldīgā ieradās 15 interesentu, kuri atšķīrās gan pēc vecuma, gan nodarbošanās, gan arī attieksmes pret dažādiem

Kuldīgas Mākslas namā ap apaļo galdu sanākušie spriež par attieksmi pret Eiropas Savienību. Saruna rīkota kā daļa no starptautiska pētījuma, kura nolūks ir mazināt atsvešinātību starp iedzīvotājiem un institūcijām.

jautājumiem. Apkopojot galvenās tēmas, kas Eiropas kontekstā viņus uztrauc, pilnīgi noteikti priekšplānā izvirzās migrācija. Joprojām tiek runāts par bēgļiem, lai gan tagad, kad redzams, ka tādu bēgļu, kuri būtu gatavi doties uz Latviju un šeit arī palikt, ir ļoti maz, satraukums krietni norimis.

Daudz vairāk sakāmā sanākušajiem bija par Latvijas iedzīvotāju migrāciju – par tiem, kuri dodas prom vai, gluži pretēji, cenšas atgriezties, kā arī tiem, kuri, dzīvodami citā ES valstī,

Latvijā laiku pa laikam ierodas, lai izmantotu veselības aprūpi, pa lēto apgriezto matus un pie reizes pateiktu, kādi mēs, palikušie, esam mulķi, ja esam ar mieru šeit strādāt par niecīgo algu.

TUMŠĀS UN GAIŠĀS PUSES

Visi no Latvijas emigrējušie neuzvedas šādi, turklāt, kā piebilda kāda sarunas dalībniece, kura pati ilgi dzīvojusi citā Eiropas valstī, nebūtu korekti uz migrāciju skatīties tikai no ekonomiska izdevīguma prizmas – cilvēki (it

sevišķi jaunieši) vēlas atrast sevi, gūt pieredzi un augt.

Nevar nepieminēt sāpi par vecajiem cilvēkiem, kuri Latvijā paliek vieni paši, un arī par izirusajām ģimenēm. Kā stāstīja sarunas dalībnieces, kuras ikdienā daudz strādā ar cilvēkiem, kuri aizceļojuši vai nu paši vai to darījuši viņu tuvinieki, viena lieta, ja izdodas aizbraukt visai ģimenei, taču daudz skumjāk, ja aizbrauc tikai viens no vecākiem vai pat abi, bērnus atstājot vecvecāku aprūpē.

LATVIJA KĀ APENDIKSS

Otra daudz apspriesta tēma bija tā, kāda ir mūsu iespēja ietekmēt ES gan valstiskā, gan individuālā līmenī. Diskusijā valdošais noskaņojums – skatījums uz sevi un Latviju kā maznozīmīgu un tādu, kas nespēj ietekmēt lēmumus un procesus ES. Kā izteicās kāda dalībniece, Latvija ir kā jauns, nesen izdīdis apendikss Eiropas lielajā organismā un arī tas, ka, piemēram, Valdis Dombrovskis ieņem augsto Eiropas Komisijas viceprezidenta amatu, neko daudz nenozīmē: „Viņš tikai tur atrodas, parunā pie apaļā galda kā mēs šeit, bet vai viņu, to mazo latvieti, ņem vērā?”

SVARĪGAS ZINĀŠANAS UN PIEREDZE

Tomēr visi nebija noskaņoti tik pesimistiski. Atnākušie secināja: jo vairāk cilvēki zina par ES un jo lielāka pašiem bijusi saskare ar Eiropas projektiem, institūcijām utt., jo mazāk atsvešināti no tā cilvēki jūtas. Taču, kā norādīja pat diezgan pozitīvi noskaņotie, informētība par ES nav pietiekama. Savā ziņā pie vainas varētu būt arī tās ierēdņu valoda, kas visbiežāk ir grūti uztverama un vienkārši garlaicīga.

Maijas Jankovskas
teksts un foto

Uzņēmums ar pieredzi

„Pagasta ražošanas teritorijā agrāk bijām pieci kokapstrādes uzņēmumi, nu esam palikuši divi: mēs un Mars,” saka SIA AJG plus īpašnieks Aigars Zvingulis. Jau 16 gadu Rumbas pagasta Gatvės darbojas šī uzņēmuma taras dēlīšu ražotne.

AJG plus darbu sāka 2001. gadā, lai gan zāgēts šeit tika jau kopš 1994. gada, bet tad uzņēmums saucās citādi un piederēja vairākiem īpašniekiem.

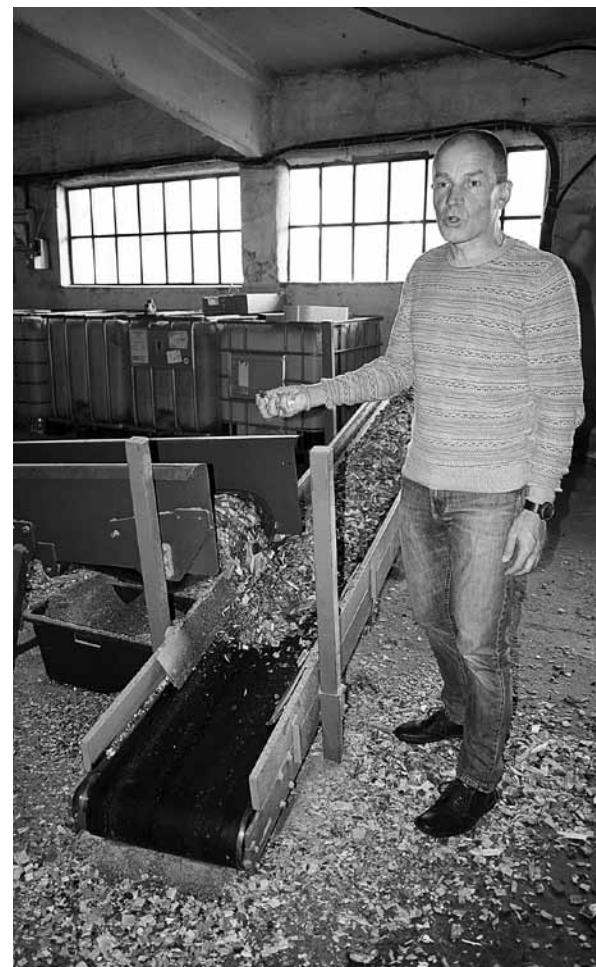
AJG plus apdzīvo divus lielos angārus: vienā top produkcija, kuru diendienā ražo vairāk nekā 30 darbinieki, bet otrs domāts metālapstrādei. A. Zvingulis slavē metālapstrādes meistaru Edgaru Japeniņu – esot akurāts meistars, pie kura jāgaida rindā.

Taras dēlīšu ražošanas līnijas.

Gatavā produkcija.

„Lauku atbalsta dienesta projektā varējām ražotnē ierīkot šķeldošanas aparātu,” saka kokapstrādes uzņēmuma AJG plus īpašnieks Aigars Zvingulis.

Kāda ir jūsu pamatnodarbe?

Jau no pirmsākumiem esam palikuši uzticīgi taras dēlīšu ražošanai. Specializējamies tieši 15 mm biezo, tā saukto smalko dēlīšu ražošanā. Smalkajai produkcijai ir pieprasījums. Pats garākais materiāls, kas šeit top, ir 1,2 m garš.

Vai pārdodat Latvijā vai arī meklējat noietu ārvalstīs?

Ir dažādi varianti. Pārsvārā gatavo produkciju nododam starpniekiem. Varētu šķist, ka pašam pārdot ir izdevīgāk. Bet... savā laikā aizsūtījām kravu uz Holandi, sākumā mums pateica, ka pāris pakāpienā materiāls sazīlējis – jāpāršķiro. Beigās krava tā arī tur palika. Tāpēc izdevīgāk produkciju dot starpniekiem. Tā varam arī ātrāk saņemt naudu.

Vai sadarbības partnerus meklējat pats?

Abējādi: gan pats meklēju, gan mani atrod. Tā radās sadarbība ar kaimiņiem – lietuviešiem. Kurzemē lielāko zāgētavu īpašnieki viens otru pazīst, jo satiekamies Latvijas Valsts mežu izsolēs divreiz gadā. Lai tur iekļūtu, jāiztur konkurss: jāizpilda vairāki noteikumi, piemēram, darbinieku alga nedrīkst būt zemāka par noteikto

līmeni, jāmaksā nodokļi utt.

Kādas nozarē lielākās problēmas?

Trūkst izejmateriālu – nav, no kā produkciju ražot. Tāpēc savā starpā konkurējam, bet tas varbūt nav slikti, jo konkurence mūs attīsta, bīda uz augšu, liek domāt.

Vai bez taras dēlīšiem ražojat arī ko citu?

Cenšamies strādāt tā, lai augtu taras dēlīšu apjoms. Smalko lietu ražošana, var teikt, ir mūsu niša. Kāpēc? Krīzes laikā daudzi nevarēja strādāt – nebija izdevīgi, taču mēs ar savu kvalitāti izpeldējām. Esam vieni no pirmajiem, kuri sāka zāgēt nevis ar lentzāģi, bet ripzāģi, – skaidu ir vairāk, toties zāģējums ļoti labs.

Tā kā no Latvijas Valsts mežiem saņemam sertificētus kokus un redzam to izcelsmi, arī skaidas tālāk varam atdot ar sertifikātu.

Vai tehnikas iegādei rakstāt projektus?

Jā, Lauku atbalsta dienestam. Šogad ar vienu projektu ražotnē uzlikts šķeldošanas aparāts – nu varam no atgriezumam ražot šķeldu un pārdot. Pirms tam bija vēl viens – labiekārtojot pagalmu, tas noklāts ar bruģi. Centīšos īs-

tenot vēl kādu projektu – plānots būvēt atsevišķu bunkuru skaidām. Citādi, berot laukumā, vējš tās aizpūš un ir zaudējumi. Tāpat visu laiku jādomā par darbgaldu atjaunošanu.

Projekti jāraksta – citu iespēju nav. Ja es to nedarīšu, atpalikšu un zaudēšu pozīcijas tirgū. Dažreiz aizdomājos: savā ziņā esam līdzīgi lauksaimniekiem. Taču reizē ir liela atšķirība. Pēc lielajām lietavām zemnieki skrien un prasa kompensācijas. Mums no šī slapjuma koks sazīlē, bet nav neviena, kam atbalstu prasīt, jācensas ar visu tikt galā pašiem.

Cik darbinieku strādā AJG plus?

32. Skaitis mazliet mainās. Šodien dabūt labu darbinieku ir gandrīz vai neiespējamā misija. Esmu

licis arī sludinājumu, atsaucās daži piemēroti darbinieki. Darbs ražotnē notiek vienā maiņā. Mūsu nozarē vajadzīgi daudzi cilvēki, jo, kā jau minēju, darbs ir smalks. Strādā arī daudz sieviešu – viņām asākas rokas, var ātrāk smalkos dēlīšus sašķirot, sakrāmēt.

Kā uzņēmējs, protams, domāju, kā vairāk saražot ar mazāk darbiniekiem, izmantojot jaudīgākus darbgaldus. Bieži dzird skandināmu – uzņēmējs rada darba vietas. Es domāju pretēji. Piemēram, viena darbgalda ierīkošana izmaksā 20 tūkstošus. Ja pārēkina, viens cilvēks mēnesī uzņēmumam izmaksā vismaz pusotru tūkstoši. Gadā tie jau ir 15–20 tūkstoši. Lūk, iegādātais darbgalds šajā laikā jau būtu atmaksājies.

Kādu vidējo algu darbinieki

te saņem?

Kvalifikācija darbiniekiem ir dažāda, tāpēc arī alga atšķiras. Cik saražo, tik lielu algu arī saņem. Taču ir viens knifīns – ražošanas notiek līnijā. Jāgrib strādāt visiem, tikai tad varēs nopelnīt. Manā uzņēmumā strādā vislabākie strādnieki, arī ražošanas vadītājs Ainars Zemītis, biroja vadītāja Zaiga Ešenvalde – bez viņiem uzņēmums nav iedomājams.

Vispār strādnieki Latvijā dzīvo – viņi šeit nepelna, pelnīt brauc uz ārzemēm.

Kas plānots nākotnē?

Noteikti turpināt rakstīt projektus, tā uzņēmējdarbību attīstot. Bez taras dēlīšiem daudzus gadus ražojam arī nomaļu malku, domājām par malkas eksportu.

Nāk rudens, nāk lasītāji

Beidzoties vasarai, kas bibliotēkai skaitoties klusāks laiks, rudenī grāmatu krātuves durvis tiek vērtas krietni biežāk, un izņēmums nav arī Rumbas pagasta bibliotēka.

Ceturto gadu te strādā Gunita Stāraste. Viņa secina, ka nu jau ir iestrādājusies un, cilvēkam ienākot, zina, kuru grāmatu dot izlasīt. Patlaban bibliotēkā ir ap 320 lasītāju. „Tie nav tikai vietējie – šurp brauc arī pilsētnieki, jo Kuldīgā pēc kādas grāmatas ir rinda,” stāsta bibliotekāre. „Apmeklētāji visvairāk iecienījuši kriminālromānus, arī saldus lasāmgabalus, vēl interesējas par vēsturi. Pēdējā laikā liela ir interese par rokdarbu izdevumiem. No žurnāliem lasītākie ir *Ieva, Ievas Mājas* un *Ievas Dārzs*, bet no laikrakstiem pirmajā vietā ir *Kurzemnieks*. Vēl iedzīvotājiem patīk tikšanās ar dažādiem cilvēkiem, piemēram, stāstījumi par ceļojumu piedzīvoto.”

Oktobrī bibliotēkā sāksies datormācības senioriem. „Vispirms uzzināsim, kas viņiem svarīgi, ko viņi vēlas apgūt, piemēram, internetā samaksāt rēķinus, lietot e-pastu vai darīt vēl ko citu,” saka G. Stāraste.

Četrus gadus Rumbas pagasta bibliotekāre Gunita Stāraste savus lasītājus iepazīst – viņiem ienākot, jau zina, kuru grāmatu piedāvāt.

ĪSUMĀ

Greiderē ceļus

„Pašreiz vairāki ceļi jau nogreiderēti,” saka Rumbas pagasta vadītāja Lija Šēle, kura pēc lietavām bija devusies apskatīt postījumus, lai saprastu, kas darāms. Grants segums papildināts ceļā uz Rumbeņiem ciemu un smilšālam un Mežvaldes ciemā. Citu postījumu neesot bijis.

Klausās dzeju, gatavo rotas

Septembris pagastā bijis pasākumiem bagāts mēnesis. Dzejas dienās Ventas ciemā viesojies Kuldīgas bērnu un jauniešu centra ģimenes teātris ar dzejas uzvedumiem pēc Pētera Pētersona darbiem *Acis. Zvaigznes. Acis* un pēc Ārijas Elksnes dzejas *Zilie spārni*, bet Rumbas pagasta bibliotēkā savus dzejoļus lasījis Harijs Krūze. Atsākušās radošās darbnīcas, un pagājušonedēļ interesenti mācījās darināt skaistumlietas: brošas un citas rotas, telpu dekorus utt.

Inta Jansone, Lāsmas Reimanes foto

Lappuse tapusi sadarbībā ar Kuldīgas novada pašvaldību.

Kurzemnieks sadarbībā ar biedrību *Kursas raksti* turpina veidot 2018. gada kalendāru, kas veltīts mūsu valsts 100 gadiem. Tajā iecerēts parādīt Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novada vērtības un stipros ļaudis, jautājot viņiem: „Kas jums ir Latvija?” Katru mēnesi iepazīstinām ar vienu kalendāra varoni, bet fotogrāfa Modra Rubeņa darba rezultātu – *Kurzemnieka* kalendāru – varēs vērtēt gada nogalē. Pie abonentiem tas dāvanā nonāks Latvijas jubilejas gada sākumā.

Vaivadi palīdz augt mežam

Kuldīgas novada mežu īpašnieku biedrības *Mežu konsultants* vadītāja Sigita Vaivade un SIA *Mežinieks RS* īpašnieks Raimonds Vaivads mežā pavada gandrīz visu nedēļu, palīdzot meža īpašniekiem no iestādīšanas līdz realizācijas brīdim. Ja brīvdienās kāds aicina pasēņot vai pastaigāties tur svaigā gaisā, vairs negribot – darba gaitās izbaudītā esot gana.

ČETURTAJĀ PAAUDZĒ

Jautāta, kā viņu pieteikt lasītājiem, Sigita smejas: „Četru bērnu māte, *Rātes* dziedātāja, mežsaimniece ceturtajā paaudzē. Mēs palīdzam augt Latvijas mežam – gan ar padomu, gan praktiski sniedzot pakalpojumus.” Sigita atzīst, ka nodarbes saknes nāk no tēva Severīna Freimaņa puses. Viņas vecvectēvs bijis mežsargs un mežkopis muižkungam. „Tētis ar mammu Mirdzu satikās Meža fakultātē Jelgavā. Abi 20 gadus bija pasniedzēji Rankas profesionāli tehniskajā vidusskolā: tētis mācīja medicīnu, meža tehniku, mamma – dendroloģiju, entomoloģiju. Tētis 13 gadus bija skolas direktors. Vecākā māsa man ir ķīmiķe, jaunākā – mākslas zinātniece. Nekad mūžā negribēju iet vecāku pēdās. Gribēju vai nu nodarboties ar mūziku, vai kļūt par skolotāju. Kamēr biju pārdomās par profesijas izvēli, nācās veikt operāciju balss saitēm. Mūzikas skolas korī piepūle bija liela. Pēc operācijas profesore Zaķe Rīgā teica: „Mīļais bērns! Tu tikai atceries, ka nekādu oratorisku darbu strādāt nevarēsi.” Klasesbiedrene Daina Rudzīte pasauca mani līdz uz atvērto durvju dienu Meža fakultātē. Mani fascinēja fakultātes smarža – visur koks.” Bet Raimonds Sigitu nolūkojis vēl mežsarga laikos nozāres sporta sacensībās.

VIDUSSKOLĀ TIKAI MEITENES

Raimonds: „Skrundā pabeidzu pamatskolu, īsti saprast nevarēju, ko darīt tālāk, jo uz vidusskolu gāja tikai meitenes. Bija iznākusi grāmata *Ģimenes enciklopēdija*. Tajā atradu skaistas bildītes ar putnu izbāzeņiem, blakus rakstīts – Ogres meža tehnikums. Jāiet uz Ogrī. Vecvectēvs pagājušā gadsimta sākumā bija Dundagas barona mežkungs, pēc tam arī brīvās Latvijas mežsargs. Arī omas brālis. Viņš mežā zaudēja dzīvību pēc tam, kad noķēra malumedniekus.” Pēc tehnikuma un armijas Raimondam paveicies tikt par mežsargu: „Tolaik, tehnikumā stājoties, konkurss bija pieci uz vienu vietu. Tagad Jelgavā knapi var nokomplektēt grupu. Kad divus gadus nostrādāju, mežzinis teica, ka jānācās augstskolā. Kādu laiku pastrādāju *Latvijas Valsts mežos*, bet tur darbs bija stīgot cirsmas – mežsaimniecība pazuda. Astoņus gadus komandējumos pa visu Latviju taksēju

Raimonds Vaivads:
„Parādījusies ziņa, ka *Ķekavas pusē mežā sastapta lācene ar bērniem. No pieredzes varu ieteikt: satiekoties katram jādodas uz savu pusi un nav jāiet ar lāceni parunāties.*”

Sigita Vaivade: „*Kopā ar meža zinātnieci Aiju Zviedri un mākslinieci Rūtu Kazāku top mūsu dāvana Latvijai dzimšanas dienā – grāmata „Koku bērnu dārzs”. To dāvāsim visām skolām.*”

Kuldīdznieki Sigita un Raimonds Vaivadi ar bērniem Valtu, Līvu un Anniju.

valsts mežus. Tas bija labs laiks.

Ko tagad daru mežā? Veicu taksāciju, inventarizāciju. Katrs hektārs jāapiet apkārt, vēl pa diagonālēm jāizstaigā, jāsaprot, kas tur aug, jāapraksta mežaudze, lai īpašnieks redz, kāds ir ekonomiskais labums.”

BĒRNIEM NOVĒL LABPRĀT

Vecākais dēls Klāvs, kuram jau 21 gads, arī izvēlēties dzimtas profesiju, studē universitātē Jelgavā. Dvīņi Valts un Līva mācās 9. klasē. Sigita prāto, ka Valts varētu būt labs mežsaimnieks, jo redzot ar sirdi. Raimonds priecējas, ka arī dēls domā par Ogres tehnikumu, bet atzīst: Valtam aizejot no mājām, nebūšot vairs lielā palīga. „Bet citādi – lai iet! Man vairāk iemācīja Ogres tehnikuma klātiene nekā Jelgavas neklātiene,” atzīst Raimonds. Piektklasnieci Annijai vēl gana laika domāt par profesiju. Sigita: „Katram taciņa, kur jānokļūst, ir liktenī ierakstīta. Viens to iet taisnāk, cits likumaināk, bet galā nonāk.”

AR SAVU ATTIEKSMI

Sigita jau trešo sasaukumu ir Kuldīgas novada domes deputāte. „Igo Midrijānis mani iesaistīja zaļajā kustībā, pēc tam ievilkā Zaļajā partijā. Ar Jāni Kalvīti braucām uz Rīgu, piedalījāmies partijas valdes sēdēs. Pēc tam mani uzrunāja trīs cilvēki – katrs

no savas partijas. Uģis Lagzdīņš (*Vienotība*) bija pirmais, atsaucos viņam,” atceras Sigita.

Šajās vēlēšanās viņa startēja no Nacionālās apvienības saraksta. „Spēka man ir gana, tikai komanda, kas domā līdzīgi, varētu būt lielāka. Man ir viedoklis, turklāt gribu to pieņemt pati. Negribu, lai kāds man nosaka, kā jādoma. Bet vairāk diskutējam par saimniecisko, par to, kā redzam novada attīstību, nevis politiku. Ir lietas, kam nepiekrītu, zinu, ka balsojumā *Kuldīgas novadam* būs vairākums, bet es paužu savu attieksmi,” saka Sigita.

Pašvaldības administrācijas reorganizāciju Sigita sauc par vajadzīgu, bet viņai nepatīk veids, kā tā notiek: „Vispirms vajadzēja izpētīt, kas katru pagastu dara dzīvotspējīgu, strādāt tieši ar to; ja vajag, meklējot jaunu komandu. Mums jābūt atbildīgiem, lai cilvēki no laukiem neaizbrauc.”

MEŽA ABC

Sigita pedagoga talants izpaužas popularitāti ieguvušajā pasākumā *Meža ABC*. „Kolēģe bija Zviedrijā, stāstīja, ka tur ir pasākums *Mežs skolā* – speciāla aģentūra sadarbojas ar uzņēmumiem, tie dod informāciju, ko pēc tam stāsta skolām. Biju aizbraukusi uz izstādi *Ķīpsalā Mežs un koks*. Saprātu, ka par mežu nevar runāt angārā – mežs jāizsmaržo,

jāizgaršo, jāpatausta.

2004. gadā Kuldīgā virsmežniecībā domājām, kā uzrunāt privāto īpašnieku saimniekot pareizi. Saprātām, ka ar pieaugušajiem var diskutēt, bet ne jau mainīt viedokli. Savukārt bērnu, kas nāks saimniekot pēc vecākiem, varam ieinteresēt, lai mežu nepārdod un patur kā dzimtas īpašumu. Pasākumā piedalās uzņēmumi, kuru vadītāji ir viedi un tālredzīgi: ja neieguldīsi bērnam šodien, pēc desmit gadiem nebūs, kas tavā uzņēmumā strādā. No 500 apmeklētājiem esam izauguši līdz 5000. Esmu uzņēmusies galvenās skudriņas lomu.”

Raimonds smaida: „Viņa ir Meža māte. Pirmie gadi bija grūti. Tad bijām viens uz otru dusmīgi, ka pasākumam vairākus mēnešus jāgatavojas līdz pieciem rītā. Tagad atliek tikai salikt kauliņus, shēma gatava, varam beigt arī vienpadsmitos vakarā.”

MILZĪGI RESURSI

„Mums šī resursa – meža – ir daudz. Jā, cilvēki šausminās, cik daudz izcirsts. Agrāk bija tādi noteikumi, ka gar ceļmalām nedrīkst būt kailcirte – lai vajadzības gadījumā šo joslu var izmantot armija. Pēkšņi tos atcēla, varēja cirst līdz pat ceļam. Nekas cits nemainījās, tikai noņemta viena likuma norma.

Mežs mums vajadzīgs, lai

būtu gulta, galds, krēsls. Koks ir visapkārt. Jā, tas ir Latvijas zaļais zelts, varam būt laimīgi, ka tas atjaunojas arī pats. Kvalitāte – tā ir mūsu atbildība. Pateicoties senčiem, mēs šobrīd izmantojam kvalitatīvus kokus. Mums jā-saimnieko tikpat gudri, lai varam pēctečiem nodot tādu un daudz labāku kvalitāti.”

CITA ENERĢIJA

Vaivadiem garšo meļģuma gaļa. Raimonds mēdz arī medīt, bet Sigita bisi rokās neņem: „Man patīk iet par dzinēju. Medībās mani iesaistīja tētis. Patīk mirklis, kad visi nostājas, viens pūš taurē, dzinēji dzen, atskan šāvieni. No mazotnes pārsvarā ēdām meža gaļu. Atceros, ka mammai bija dzimšanas diena, bet meža gaļa beigusies. Mamma svētku pusdienas pagatavoja no pirktas cūkgaļas. Māsa pagaršoja un jautāja: „Kas tai gaļai par piegaršu?” Parasti saka, ka piegarša ir meža gaļai.”

Raimonds atzīst: „Kad apēd brieža fileju, kaulos ir spēks. Cilvēki uztraucas, ka izmedīs visus dzīvniekus. Tie ir nieki. Ja paskatāmies, kā tiek bojātas priežu jaunaudzes, saprotam, ka briežu ir par daudz. Arī mežacūkas kļūst imūnas pret mēri – gan jau savairošies. Kuldīgas novadā ir tādi mežu masīvi, kuros cūkas jau bija izsautas, bet tagad stāigājot pa mežu, redzu, ka tās ir atgriezušās.”

KO DĀVĀT LATVIJAI

„Meža nozare Latvijas simtgadē dāvās pasākumu *Meža ABC*,” saka Sigita. „Esmu jau uzrunājusi arī tos uzņēmumus, kas līdz šim nav pievienojušies. Rīkosim plašāk, godājot mežu, kam varam būt pateicīgi, ka Latvija vispār ir. Arī priede aug 100 gadu.”

Raimonds: „Mana dāvana ir meža inventarizācijas un īpašnieku izglītošana. Tā ir meža grāmata, ko rakstu, veidojot Latvijas meža nogabalu karti. Vecie taksatori saka: trīsreiz zemeslodei apiets apkārt. Žēl, ka brīdī, kad sāku, nebija soļu mērītāju, varētu pārliecināties, vai tā ir.”

Sigita papildina: „Esmu ļoti priecīga, ka Kuldīgā ir kamerkoris *Rāte*. Es svētkus izjūtu tikai tad, kad dziedu. Latvijai es veltītu Lūcijas Garūtas lūgšanu *Mūsu Tēvs*. Nav bijusi tāda reize, kad, to dziedot, nenodrebētu balss.”

Inguna Spuleniece
Modra Rubeņa foto

Kuldīgas novada muzejā šī *Smeķīgā sestdiena* beidzās ar degustāciju, kurā bija jāuzmin dārzeņu biežzupas sastāvdaļas.

Par dārzeņu tālajiem ceļiem

No kurienes un kad Latvijā ienāca kāposti, burkāni, kartupeļi un citi dārzeņi? 23. septembrī Kuldīgas novada muzejā atbildes meklēja kulinārā mantojuma saglabāšanas pasākuma cikla *Smeķīgā sestdiena* dalībnieki.

Šoreiz temats atbilst gadalaikam. Informāciju bija sagatavojusi muzeja pētnieciskā darba nodaļas vadītāja un *Smeķīgo sestdienu* veidotāja Jolanta Mediņa. Viņa uzsvēra, ka visu pamatdārzeņu lietošana uzturā mūsdienās kardināli atšķiras no tā, kā to darīja mūsu senči. Noslēgumā klausītāji varēja nogaršot dārzeņu biežzupu.

KĀĻI

- Latvijas teritorijā kālis parādījies 17. gadsimtā. Mūsdienās ne sevišķi populārais dārzeņis kādreiz latviešiem bijis ikdienas ēdiens un saukts par sprūti. Kālis neesot nekas cits kā t.s. zviedru rācenis, tātad ienācis no Zviedrijas puses. Parastais rācenis ir vēl cita šī sakņauga variācija, un tas, iespējams, pie mums nonācis vēl no citurienes. Arī Anglijā tas parādījies 17. gadsimtā un kļuvis populārs, bet Vidusjūras reģionā nav bijis iecienīts.
- Kālis satur daudz cukura, sveigs tas ir salds un garšīgs. Latviešiem bijuši daudzi veidi, kā to pagatavot, bet populārākais – cepeškrāsnī cepts. Tāds uzskatīts arī par ārstniecisku.

BURKĀNI

- Domājams, ka tie pa visu Eiropu izplatījies no Vidusjūras reģiona. Vīspirms cilvēki savvaļas burkānus iemācījās izmantot ārstniecībai. Jau Divupē tie lietoti kā zāles. Savvaļas burkāna sakne bija balta, ar neizteiksmīgu, drīzāk rūgtu nekā saldu garšu. Ārstniecībai lietoja nevis to, bet lakstus.
- Jau senie ārsti sapratuši, ka burkāni palīdz uzlabot redzi un atlabt slimniekiem. Tos devuši slimniekiem, kuriem ir problēmas ar vēderu, jo šķiedrvielas uzlabo vēdera darbību. Ir leģenda, ka karavīriem, kuriem Trojas zirga iekšienē bija pacietīgi jāgaida īstais brīdis, kad uzbrukt pilsētas aizstāvjiem, pirms tam vairākas dienas doti burkāni – lai iztīrās zarnu trakts un pēkšņa vajadzība netraucē svarīgā uzdevuma izpildi.
- Mūsdienās pazīstam oranžus burkānus, bet tie ir arī tumši violeti, un tie garšo līdzīgi violetajam kāpostam. Amerikas iezemieši lietoja uzturā sarkanus burkānus, kas auga savvaļā.

BIETES

- Viens no populārākajiem sakņaugiem. Ir versija, ka tās radušās no t.s. jūras bietēm – savvaļas auga ar koši sarkanām lapām, kas līdzīgs jūras kāpostiem un kura dzimtene ir piekraste no Indijas līdz pat Anglijai. Tās ir visu kultivēto biešu formu priekšteces.
- Jūras bietes pirmoreiz cilvēki sāka lietot Vidusjūras austrumos un Tuvajos Austrumos, lai gan tajā laikā ēda tikai lapas. Tās varēja vākt noteiktā gadalaikā, tad lika mucās un sālija, lai izmantotu ilgāk. Vēl tagad Irānā, Vidusjūras, Melnās un Kaspijas jūras piekrastē, kā arī Indijā un Ķīnā sastopamas savvaļas bietes. Tām ir neizteiksmīga, gara, ne pārāk garšīga sakne, toties tajās daudz cukura.
- 2000 gadu p.m.ē. bietes bija pazīstamas Senajā Persijā, bet tur tās uzskatīja par ķildu un plāpu simbolu un galvenokārt izmantoja kā ārstniecības līdzekli, dažreiz arī kā lapu dārzeņi. Ar laiku bietes kļuva ļoti iecienītas. Jau sen cilvēki bija ievērojuši to labvēlīgo ietekmi uz asins sastāvu, ja tās ēda svaigas vai dzēra sulu.
- Romieši tās gatavoja ar medu un vīnu. Apicijs,

- slavens romiešu gardēdis (4.–5. gs.), bietes iekļāva buljonu receptēs un pat savā grāmatā *Ēdienu gatavošanas māksla* ieteica tās lietot salātos ar mērci, kas veidota no sinepēm, eļļas un etiķa. Romieši bietes tik ļoti iecienīja, ka pieprasīja, lai viņu pakļautās ģermāņu ciltis tās dotu kā meslus.
- Sākumā biešu saknes medicīniskās īpašības bija svarīgākas nekā uzturvērtība, un ar tām ārstēja dažādas kaites, tostarp drudzī, aizcietējumus, brūces un citas ādas problēmas.
- Viduslaikos bietes izplatījās visur, bet sevišķi populāras kļuva Krievijā, kur 10. gadsimtā tās iveda no Bizantijas. Daudzu šī dārzeņa klasisko ēdienu izcelsme meklējama šajā reģionā, tostarp slavenā biešu zupa, kas pazīstama kā borščs, par kuru ir ziņas, ka tas jau 16. gadsimtā bijis iecienīts Krievijā.
- Noapaļotā sakņu forma, ko pazīstam šodien, nebija zināma līdz pat 16. gadsimtam. Īpaši biešu popularitāte pieauga Viktorijas laikmetā, kad spilgtā krāsa ēdienu atdzīvināja. Populāri bija salāti ar jāņogu sulu un zupa. Pavāri izdomāja jaunus ēdienus. Bietes izmantotas arī kā saldinātājs kūkās un pudīņos.
- Pēc Otrā pasaules kara marinētas bietes burkāns bija visplašāk pieejamais dārzeņu ēdiens.

MELNIE RUTKI

- Vēl aizvien pret klepu tiek izmantota melnā rutka sula – dārzeņi tiek izdobts, tajā iepildīts medus.
- Senajā Ēģiptē rutki audzēti daudz, to atklāti uz piramīdu sienām. Arī Grieķijā un Romā tas bija populārs. Hipokrāts uzskatīja, ka tie uzlabo garastāvokli. It kā loģisks secinājums, jo rutki uzlabo žults izdalīšanos. Ēģiptē un Ķīnā no sēklām ieguva ļoti dārgu eļļu. Tā plaši izmantota medicīnā, bet to varēja atļauties tikai bagātie.
- Latvijā rutki pakāpeniski nonāca no Vidusjūras reģiona un sākumā tāpat izmantoti medicīnā, vēlāk arī pārtikā. Kādā senā pavārgrāmatā teikts, ka tiem, kuriem garšo kreptīgi ēdieni, rīvets rutks jāaplej ar atšķaidītu etiķi un jāēd.

KĀPOSTI

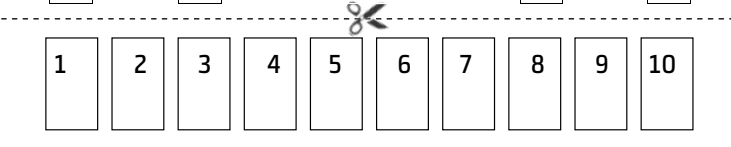
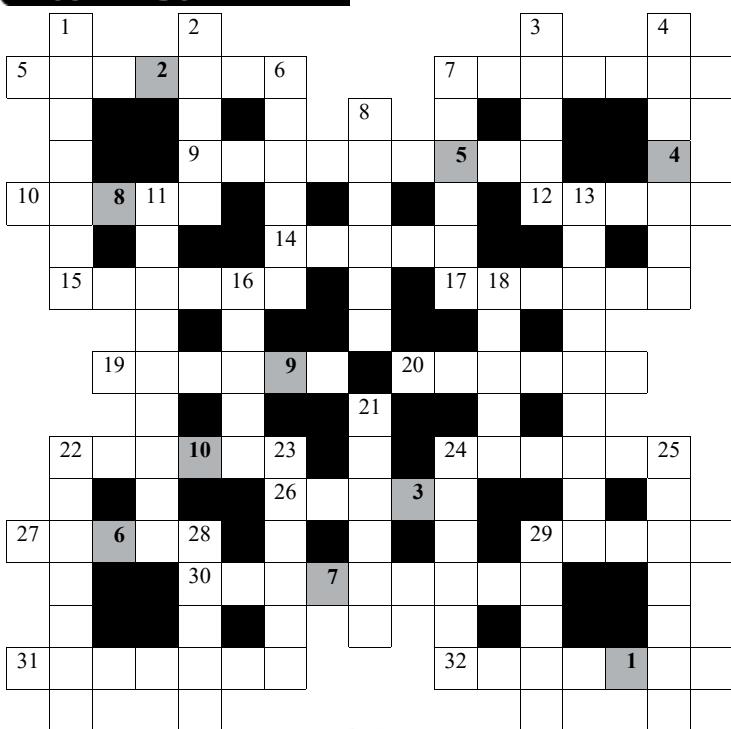
- Tie Latvijā ienākuši ap 11. gadsimtu, visticamāk, no Krievijas puses. Tur tie ir iecienīti, un daudzviet tiek svinēti kāpostu svētki, sevišķi krāšņi Rjazaņas apgabalā. Svētki tiek svinēti rudenī, kad kāposti novākti un ieskābēti. Tad jauni cilvēki saposušies no mājas uz māju dodas jautrā gājienā, un visur viņi jācienā ar kāpostiem. Ja kaut kur nav uzciēnāti, tiek uzskatīts, ka saimnieks ir slinks, jo kāpostus nav vēl ieskābējis.
- Kāposti bijuši pazīstami arī Senajā Grieķijā, bet tur lapas izmantotas brūču dziedināšanai, pret galvassāpēm un bezmiegu. * Skābēšana bija iecienītākais uzglabāšanas veids arī Latvijā, lai gan pēc novākšanas tos varēja aiz saknes pakārt pagrabā un tā turēt kādu laiku. Saldo kāpostu zupa vārīta rudenī, kad kauti jēri un rīkotas talkas, bet ziemā lielākoties – skābu kāpostu zupa. To vārīja lielā katlā, tad iznesa laukā, kur tie sasala, un tad tos pēc vajadzības sildīja. Katra saimniece zina, ka skābu kāpostu zupa pēc katras sildīšanas reizes kļūst aizvien garšīgāka.

KARTUPEĻI

- Tā ir viena no nozīmīgākajām un pretrunīgāk vērtētajām kultūrām, kas visā Eiropā kļuvusi par otro maizi. Kartupeļu audzēšanas vēsturei esot vismaz 7000 gadu. Pastāv dažādas versijas, kurš eiropietis un kurā gadā pirmais ieradūzījies kartupeļus savām acīm. Katrā ziņā tas noticis pēc Kolumba ceļojuma. Visticamāk, tas bijis kāds spānis apmēram 50 gadu pēc Amerikas atklāšanas. Runa ir par 16. gadsimtu, kad Eiropas augstmaņu dārzos tie sākumā parādījās kā košumaugi.
- Latvijā tie ienākuši daudz vēlāk. Diemžēl leģendai, ka mums tos atvedis hercogs Jēkabs, neesot pamatojuma. Visticamāk, tos ieviesuši vācu baroni, bet sākumā neviens nav zinājis, kas tas par augu un ko īsti var ēst. Latvijā ir populāra teika par baronu, kurš licis tos iestādīt. Kad kartupeļi noziedējuši un izveidojušās ogas, barons licis tās pagatavot visdažādākajos veidos un mēģinājis ēst, bet tās nav bijušas ēdamas. Dusmās barons licis visu lauku nodedzināt. To pārstaigājot, nejauši uzdūries bumbulim, kas zemē apcepies un labi smaržojis. Tā nu māka rokā.
- Kartupeļa ceļš līdz Eiropas iedzīvotāju galdam nav bijis vienkāršs, jo augs ir indīgs. Bila Braistona grāmatā *Mājas. Īsa privātas dzīves vēsture* rakstīts, ka savvaļas sugas ir indīgas viscaur, arī bumbuļi. Nav zināms, cik pūļu un atjautības, varbūt arī upuru piedzīvots, kamēr savvaļas kartupelis kļuvis par pārtiku. Vai tā bijusi dabiska mutācija, ko cilvēki tikai izmantojuši, vai arī apzināta viņu rīcība, to vairs neuzzināt.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Anda Straume.

Risinājumu gaidām līdz 4. oktobrim.

Horizontāli: 5. Ļoti sīkas cietvielu daļiņas, kas atrodas gaisā vai nosēžas uz priekšmetiem. 7. Plāksne, kas iestiprināta loga ailas apakšējā malā. 9. Būt piemērotam, atbilstošam. 10. Māla, cementa grīda. 12. Izzūvis. 14. Pretstata saiklis. 15. Latviešu mūziķis ... Busulis. 17. Taisna, vingra un spēcīga. 19. Partijas vai organizācijas loceklis. 20. Svārstību kustība kādā vidē. 22. J.V.Gētes luga. 24. Tāds, kas izturas atturīgi, neizceļ sevi, savus nopelnus. 26. Latviešu gleznotāja (dz. 1957). 27. Lēni iet pa staigņu, irdeni vietu, kur dziļi iegrimst kājas. 29. Šaurš gaismas kūlis. 30. Lakstaugs ar koši ziliem ziediem. 31. Augsnē dzīvojoši posmtārpi. 32. Militāri sveicināt.

Vertikāli: 1. Divkārsī. 2. Tāds, kam žēl ko citam. 3. Labības noliktava. 4. Vokālās mūzikas darbs ar dzejas tekstu. 6. Kūtrs, neuzņēmīgs (pārn.). 7. Ēdienu gatavošanas speciālists. 8. Vālei līdzīgs priekšmets, darbarīks kā spaidīšanai, blīvēšanai. 11. Nosa-cījums. 13. Apliet. 16. Panākt kā rašanos. 18. Kopīga darba veikšana bez atbildības. 21. Nokrišņi ūdens pilienu veidā. 22. Vispārīgs un precīzs definējums. 23. Zābakiem piestiprināmas nelielas, šauras, asmenim līdzīgas slieces braukšanai, slīdēšanai pa ledu. 24. Kukaiņu attīstības stadija. 25. Saberzēt. 28. Adīts audums veļai, virsdrēbēm. 29. Tāds, kas nav dziļš.

Pareizā atbilde: **SENSIBILITĀTE** (spēja viegli, ātri uztvert kairinātājus un reaģēt uz tiem (par organismiem, to daļām)).

ATBILDES Horizontāli: 3. Trausla. 9. Bagāža. 10. Ideāls. 11. Vara. 12. Taizeme. 13. Acis. 14. Salas. 16. Ezers. 17. Lapas. 22. Sadzīvot. 23. Draiska. 24. Ierasta. 25. Sasteigt. 27. Susla. 30. Vadīt. 31. Skaut. 36. Īves. 37. Kārtīgs. 38. Bite. 39. Triekt. 40. Rakumi. 41. Skaisti. **Vertikāli:** 1. Pavada. 2. Vārava. 3. Tauta. 4. Atvirzīt. 5. Stiebrī. 6. Ailes. 7. Iedaļa. 8. Slaida. 14. Susliks. 15. Līderis. 18. Pastila. 19. Skaitīt. 20. Avots. 21. Prosa. 25. Spītīgas. 26. Kaprīza. 28. Uzvara. 29. Līstes. 32. Kubiks. 33. Untums. 34. Skats. 35. Astri.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Jānis Lodziņš, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Biruta Insberga, Skrundas pasta nodaļas kolektīvs.

Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīkla konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstulju kastītē!

REKLĀMA

J.ROZES GRĀMATNĪCAS TOP 10

- Guntars Račs. *365. 1. daļa.* (Izdevniecība MicRec.)
- Elizabete Sūzana Filipa. *Mana spožākā zvaigzne.* (Kontinents.)
- Inta Blūma. *Pieskāriens bērna dvēselei.* (Autorizdevums.)
- Sergejs Loiko. *Reiss.* (Dienas Grāmata.)
- Viesturs Rudzītis. *Ģimene.* (VR grāmatu apgāds.)
- Evija Gulbe, Linda Lošina. *Koko un Riko uzvedas kā eņģeļi.* (Zvaigzne ABC.)
- Latvietis Indriķis. *Bailes.* (Autorizdevums.)
- Gundega Bičevska. *Dimanti tavā pagalmā.* (Avantis Publishing.)
- Lūcija Ķuzāne. *Saule mūžam mana.* (Lasītava.)
- Inga Kalniņa. *Pilnām mutēm.* (Lienes Vilnītes izdevniecība.)

KONKURSIŅŠ

Tēlotājmākslas spēle

131. kāрта. Grafikas sērija *Kaprīzes (Los Caprichos)* ir viens no slavenākajiem šī autora mākslas šedevriem.

Kaprīzes ir pirmā no četrām lielajām grafikas sērijām. Tā aptver 80 darbus, un lielākā daļa radīta no 1796. līdz 1797. gadam, ko mākslinieks pavadīja Madridē un Andalūzijā. Sērijas ievadā tā raksturota kā „cilvēcisko kļūdu un netikumu cenzūra”. Apvienojot patiesas situācijas ar fantastiskiem tēliem, grafikas sērija piedāvā nesaudzīgu sava laika sabiedrības kritiku. Groteskos, satīriskos un brīžiem mīklainos darbus papildina autora komiskie vai ironiskie komentāri.

Atbildes gaidām **līdz 3. oktobra 12.00: Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks**, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

130. kārtas atbilde: Makss Lībermanis. *Restorāna „Jēkabs” terase Nienštedtenā pie Elbas*, 1902. **Pareizi atbildējuši:** Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis.

ČAKLĀS ROKAS

Taisa visādus brīnumus

Kuldīdznieks **Gunārs Dobelis** ir mežstrādnieks, kurš brīvajos brīžos remontē māju un izgatavo dažādus interjera vai dārza priekšmetus.

„Idejas smeļos no YouTube video. Tur ir ļoti daudz tādu, kuros parādīts, kā taisa dažnedažādus brīnumus. Noskatos, tad pats eksperimentēju, un līdz šim viss ir iznācis.”

VĀZES NO LUPATĀM

Gunārs atradis labu veidu, kā izmantot lupatas vai dvieļus. No tiem veido interesantas vāzes. „Tas ir ļoti vienkārši un lēti. Vispirms uztaisu statīvu, uz kura uzlieku burku vai citu trauku. Tas atkarīgs no tā, kādu formu vēlas pašai vāzei. Tad divi izmērcē šķidrā cementa maisījumā un liek virsū traukam, lai karājas, kamēr izžūst un kļūst ciets. Pēc tam divi var krāsot pēc sirds patikas. Es krāsoju ar akrila krāsām, kuras var nopirkt veikalā. Šāda vāze nevar saplīst.”

VIENA DIENA MĀKSLAI

Skolas laikā Gunārs ļoti labi zīmējis, tāpēc tā māksla laikam vienmēr bijusi tuva. „Es mēģinu, un iznāk. Mācīties speciāli neesmu. Pēc profesijas esmu traktorists, bet visu mūžu strādāju mežā. Kad pieslēdzām internetu, sāku skatīties dažādus video, un, jo vairāk skatās, jo vairāk gribas visu ko uzzināt. Tagad pat nedaudz žēl, ka tādu YouTube neredzēju agrāk, jo tur var atrast pilnīgi visu. Tur ir tik daudz padomu! Piemēram, skatījos dažādus video par mājas celtniecību un siltināšanu un nosiltināju māju. Nezinu, vai siltinājums ir perfekts, bet izskatās ļoti labi.”

Arī dārza dekoru – gulbi – viņš izgatavojis pēc šāda padoma. „Dažreiz iznāk tā, ka sāku gatavot, bet kaut kas neiznāk, tad jāmeklē video un jāskatās. Bieži vien izdomāju, ko vēl varētu pievienot, piemēram, spārnus gulbim izveidoju tādus, kādi pašam labāk patīk.

Ja man būtu vairāk laika, noteikti vairāk taisītu dažādus brīnumus, bet pašlaik jāpabeidz māja, tāpēc mākslas darbiem neiznāk

Kuldīdznieks Gunārs Dobelis krēslu un galdu darinājis no ozola koka dēļiem, kas palikuši pāri no ieklātās grīdas.

Pagalmā balts gulbis tapis no auto riepas.

Gunāra vāzes veidotas no dvieļiem un cementa, pēc tam nokrāsotas ar akrila krāsām.

tik daudz laika, cik gribētos. Bet mājiniekiem jau esmu pateicis, ka viena diena nedēļā noteikti tiks vēltā mākslai,” smej Gunārs.

PATĪK PRAKTISKAS LIETAS

Nesen G.Dobelis no dēļu grīdas atzāģiem darinājis ozola galdu un krēslu. Uz krēsla var sēdēt droši – viss turas kopā. Viņš iesaka nemest ārā materiālus, kas palikuši pāri, jo to visu var izmantot.

„Man padomā ir ļoti daudz kas. Noteikti gribu sētā dekoratīvā akmens elementus. Gribu izmēģināt, ko var paveikt ar cementu, esmu redzējis, ka no tā taisa pat dzīvniekus, bet tik liels mākslinieks vēl neesmu. No cementa var uztaisīt pat dēļus – tos apskatot, nevar pateikt, ka tas nav koks.” Nāka-

130. kārtas atbilde: Makss Lībermanis. *Restorāna „Jēkabs” terase Nienštedtenā pie Elbas*, 1902.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis.

Gunārs Dobelis secina:

- padomus var smelties internetā,
- radošiem darbiem nav vajadzīgi dārgi materiāli un instrumenti,
- nemest ārā pārpalikumus – visu var izmantot,
- paša darinājums ir laba dāvana.

mais Gunāra plāns ir dekoratīvais akmens, ar kuru apdarināt māju un izveidot skaistas puķu dobes.

Par darba instrumentiem viņš saka: „Ja neesi profesionālis, tad dārgi instrumenti nav vajadzīgi. Nevajag pirkt dārgu slīpmašīnu, ja par to naudu var nopirkt vairākus citus instrumentus. Darbs ies lēnāk, taču tas ir daudz lētāk.”

Lāsmas Reimanes teksts un foto

PAGĀTNE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Kriša Tomanoviča atmiņas

DZĪVE BUNKURĀ

„Aizgājām līdz Briņķu muižai, kas no mūsu mājas atradās apmēram piecus kilometrus. Iegājām *Pakalnos* – tās mājas palika veselas, un saimnieks Arvids Jaunzems vēl bija tur. Taču arī šeit nebija, kur palikt, jo māja pilna ar krievu karavīriem, paši saimnieki dzīvoja virtuvē. Pirmo nakti vēl kaut kā pārnakšņojām, bet otrā dienā viņš mums ierādīja bunkuru un atļāva tajā apmesties.

Bunkurā dzīvoja saimnieka vecais tēvs, tāds ļoti vecs vīrs, tāpēc blakus izrakām otru, diezgan palielu, noklājām ar skujām un uz tām arī gulējām. Ielikām nelielu krāsni. Nebija, ko ēst, tāpēc mums atļāva pārrakt jau novāktos kartupeļu laukus, lai atrastu kādu palikušu kartupeli. Kāds kaut ko iedeva – tā arī iztikām. Karavīriem bija uztaisīta ceptuve, kurā maizi cepa frontes vajadzībām. Sākām tur strādāt, zāģējām malku, par to saņēmām kukulišus, kuri bija cepot pārpļisuši, vēl dabūjām karavīru zupu paēst. Tā kā nebija, kur nomazgāties, jaunajā bunkurā mums uzmetās utis, ar tām vajadzēja cīnīties.

Bunkurā nodzīvojām līdz janvārim, jo krievs gatavojās uzbrukumam, bet nespēja vācieti uzvarēt. Vāciešiem bija labi apmācīti spiegi, kuri ātri uzzināja krievu armijas nolūkus. Krievu armijas vadība domāja, ka pie vainas ir civiliedzīvotāji, tāpēc visus aizdzina astoņus kilometrus aiz frontes līnijas un pavēlēja doties uz Lietuvu, uz Mažeikiem.”

MEKLĒ, KUR APMESTIES

„Sadzina mūs lauku mājiņā – divās nelielās istabīnās 14 ģimenes. Nebija, kur gulēt, stāvus stāvējām un snaudām. Devāties tālāk, man palaimējās atrast saimnieku, kuram vajadzēja puisi. Saimnieks, pie kura sāku strādāt, bija latvietis, kurš dzīvoja Lietuvā. Sāku strādāt par vēdera tiesu. Ziemā vajadzēja kapāt skujas, braukt uz dzirnavām, vajadzēja braukt arī šķūtīs – vest baļķus no meža. Šeit sagaidījām kara beigas – 9. maiju.”

SALAUPIĀTO ATSTĀJ GRĀVMALĒ

„Mājai garām gāja galvenais ceļš, un pa to dzina projām visus sagūstītos vāciešus. Viņi nesa sev līdzī kara laikā salaupīto mantu. Bet cik tālu nesī? Grāvmalī nosvieda pa kādai segai, pa kādam

fraķītim un grāpelim, mēs pēc tam gājām un to visu salasījām.

Karam beidzoties, saimnieks mums iedeva zirgu, ratus, un 13. maijā sākām ceļu mājup uz Nīkrāci. Kad aizbraucām līdz Vaiņodei, aerodromā redzējām no visas Kurzemes sadzīto vācu tehniku. Krievu karavīri centās to aplaupīt, paņemt sev noderīgās lietas, svieda ārā konservus, maizi un citas lietas. Mēs to sakrāvām savā kulbā – vismaz bija, ko ēst.”

KĀ TUKSNEŠĪ

„Vakarā nonācām Embūtes kalnā pie *Vībiņiem*. Te viss bija kluss un tukšs kā kara laikā – viss izšauts, neviena iedzīvotāja, tikai karavīri. Mums palika ļoti drūmi un bailīgi. Tālāk uz lauka ieradījām ugunsgrāvu, piebraucām klāt, redzējām, ka tie ir privātie, kuri braukuši no Kurzemes puses. Pie uguns sarunājoties nosēdējām visu nakti. Mēs stāstījām, kā mums gājis krievu pusē, viņi – kā viņiem vācu pusē.

Otrā rītā cēlāmiem un devāmiem tālāk. Iebraucot Nīkrāces teritorijā, skatāmies, viss tukšs kā tukšnesī – nevienas ēkas, nekā. Savā sētā nemaz nevarējām iebraukt – visur bedres un tranšejas. Izkrāvām ratus, māte aizbrauca zirgu atpakaļ uz Lietuvu, bet mēs ar

tēvu palikām uz plikiem mūriem. Brālis jau bija iesaukts krievu armijā, pazuda kā ūdenī iekritis.”

ATJAUNO MĀJU

„Sameklējām kaut kādus dēļus, kokus, uzlikām jumtiņu virsū, lai būtu, kur pārgulēt. Uznāca lietūs un pārkons, nebija, kur paglābties, bet nekā – izturējām. Tā sākām dzīvot. Vēlāk palikušajos mūros uztaisījām nelielu būdiņu, kur dzīvot. Lietuvas saimnieks iedeva divus trušus, vienu vistu, par pāris kandžas pudelēm noandelējām zirgu.

Dabūju darbu pie ceļu remontētājiem. Kad mani 1950. gadā paņēma armijā, brālis pārnāca mājās, atstāju viņu savā vietā. Pēc armijas dzimtajās mājās neatgriezās – paliku Kazdangā, jo Nīkrācē neko nevarēja nopelnīt. Pēc kara Nīkrācē viss bija nopostīts, nevienam nekā nebija: ne sēklas, ne lopu. Vācu ziedojumus no mazāk nopostītajiem kaimiņu pagastiem, atveda uz pagastu un dalīja, kuriem vajadzēja.”

Pēc kara vecāki kopuši zirgus un jaunlopus. Kad kļuvi slimi, Krišs viņus paņēmis pie sevis uz Kazdangu. Līdz ar to vecāku celtā pēckara būdiņa palikusi tukša. Vecāki to pārdevuši nojaukšanai.

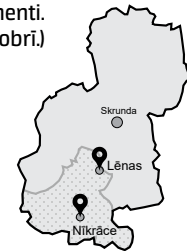
PĀRNĀK TĒVA MĀJĀS

Tēva un vectēva mājās K.Tomanovičs atgriezies gandrīz pēc 50 gadiem, kad pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas senču zemi varēja atgūt īpašumā. Sākumā Krišs pieprasījis kompensāciju. Zeme iedota citam zemniekam. Pēc pāris gadiem Krišs pārdomājās un vēlējis zemi atgūt, un lietotājs labprātīgi no tās atteicās.

Tā Krišs sācis strādāt. Sākumā nav bijis, kur gulēt. Nakšņojis pagrabā, kas vienīgais vēl bija palicis nesagrauts. Mājai bijuši pamati un kūtij viens stūris. Gada laikā kalna galā pacēlusies liela divstāvu māja. Blakus uzcelta kūts, siena šķūnis, klēts ar pagrabu. Kā nebijuši pazuduši krūmi, palikuši tikai baltie bērzi un liepa pagalmā, kas pārcietusi divus pasaules karus.

Jautāts, kā tik īsā laikā visu atjaunojis, Krišs pats brīnās, kā ar visiem darbiem ticis galā, bet esot prieks darboties, ja strādā sev, bērniem un mazbērniem.

(Turpmāk vēl.)

NOTĀRS SKAIDRO

Kavējot termiņu, var zaudēt mantojumu

Bieži nekustamā īpašuma mantojuma lieta cilvēkiem šķiet sarežģīta un tādēļ tiek atlikta uz nenoteiktu laiku. Tā var tikt nokavēts likumā noteiktais termiņš, un tas kļūst par bezmantnieka īpašumu.

Skaidro Agris Jaunpujēns, notārs, Latvijas Zvērinātu notāru padomes loceklis: „Praksē ir gadījumi, kad mantinieku bezdarbība paver durvis iespējamajai krāpniecībai vai negodprātīgu radnieku rīcībai, atstājot mantinieku bez īpašuma. Tādēļ svarīgi mantojuma lietu uzsākt laikus. Būtiski spert pirmo soli – atnākt uz notāra biroju.

Mantojuma lietu var uzsākt, kad saņemta miršanas apliecība. Iesniegums jāiesniedz zvērinātam notāram, kas praktizē tajā apgabaltiesas darbības teritorijā, kurā bija mirušā pēdējā dzīvesvieta. Tas jāizdara gada laikā no mantojuma atstājēja miršanas dienas vai, ja zvērināts notārs ir izsludinājis mantojuma atklāšanas, laikā, kas norādīts oficiālajā sludinājumā www.vestnesis.lv. Tas parasti ir termiņš, kas ir īsāks par likumisko mantojuma pieņemšanas termiņu (gadu), bet nav īsāks par trim mēnešiem. Tā laikā pārējiem mantiniekiem tiek dota iespēja paziņot, vai viņi vēlas mantojumu pieņemt vai atraidīt, kā arī iespēja pieteikties kreditoriem.

To, vai kāds no mantiniekiem jau ir vērsies pie notāra mantojuma lietas kārtošana un ir notikusi mantojuma atklāšanas izsludināšana (un tādējādi vairs nav piemērojams likumiskais gada termiņš mantojuma pieņemšanai), var noskaidrot, meklējot sludinājumus oficiālajā izdevumā *Latvijas Vēstnesis*, kā arī saņemot ziņas Mantojumu reģistrā, kas ir valstij piederošs publisks

reģistrs, kuru uztur Latvijas Zvērinātu notāru padome. Pie notāra ar lūgumu uzsākt mantojuma lietu var vērsties personas, kuras ir tiesīgas pretendēt uz mantojumu kā likumiskie, testamentārie vai līgumiskie mantinieki, vai arī mantojuma atstājēja kreditori, ja tādi ir.

Dodoties pie notāra, līdzī jāņem pase vai personas apliecība, mantojuma atstājēja miršanas apliecība un laulību vai radniecību pierādošie dokumenti (dzimšanas apliecības, laulības apliecība). Ja šo dokumentu nav, tos no dzimtsarakstu reģistra mantinieku uzdevumā var izprasīt notārs.

Mantiniekiem ir pienākums sniegt notāram visu viņiem zināmo informāciju par citām personām, kas arī tiesīgi mantot. Notārs šos cilvēkus informē par mantojuma pieņemšanai doto termiņu un sagatavo mantinieku mantošanas iesniegumu, kurā norāda mantojuma mantu un informē par to, kur un kā tā novērtējama. Nekustamā īpašuma novērtējumu notārs saņem tiešsaistē no Valsts zemes dienesta uzturētā kadastra reģistra, savukārt reģistrējamu kustamu mantu novērtē sertificēti vērtētāji vai attiecīgās nozares speciālisti.

Piemēram, dēlam, kurš mantojuma atklāšanās brīdī ir dzīvojis kopā ar mantojuma atstājēju, jāmaksā 0,25% no mantotā nekustamā īpašuma novērtējuma kadastrā. Savukārt dēlam, kurš mantojuma atklāšanās brīdī nav dzīvojis kopā ar mantojuma atstājēju, – 0,5%. Ja dēlam mantojums ir novēlēts testamentā – 0,125%. Mantinieki var iesniegt mantojuma lietā arī tirgus vērtībai atbilstošu nekustamā īpašuma novērtējumu. Tas ir svarīgi, ja pēc mantošanas īpašumu plāno atsavināt, piemēram, pārdot.

FUTBOLS

Kuldīgas Nikers var lepoties ar uzvaru Latvijas minifutbola kausa izcīņā.

Latvijas kauss – Kuldīgas Nikeram

Par Latvijas minifutbola kausa ieguvēju Tukumā kļuvis Kuldīgas komanda Nikers. Finālā mūsējie ar 2:0 pieveica vienību Zellis/Gulbene.

Savukārt Latvijas minifutbola čempionātā Nikers ierindojās 4. vietā. Pusfinālā kuldīdznieki piekāpās nu jau divkārtējai čempionvienībai *Tukuma brāļi*, bet spēlē par bronzas godalgām zaudēja Nīcas

sportistiem.

Šovasar Nikers otro gadu sacentās Čempionu līgā Slovēnijā, kur ticis vienu pakāpienu augstāk – izkļuvis no grupas, taču nākamās kārtas spēlē zaudējis. Patlaban komanda gatavojas ziemas sezonai – telpu futbola čempionātam 1. līgā.

Inta Jansone
Komandas Nikers arhīva foto

PIRMDIENAS VIESIS

Dzimšanas dienā – divkārtējs pasaules čempions

Kuldīgas pašvaldības policists, agrākais ventspilnieks un spēkavīrs Mareks Leitis, savā 41. dzimšanas dienā 23. septembrī startējot pauerliftinga pasaules čempionātā Čehijā, kļuvis par divkārtēju čempionu.

Vilkumā no zemes un svara stieņa spiešanā guļus (abās disciplīnās bez ekipējuma) viņš ne tikai uzvarēja, bet arī laboja pasaules rekordu. „Spiešanā guļus pieveicu 235 kg, bet vilkmē – 300 kg,” viņš skaidro.

Vai konkurence tavā grupā bija sīva?

Startēju vissmagākajā grupā – 140 kg+. Tajā bija desmit atlētu, sīvākais konkurents – čehu sportists. Viņš pēdējā piegājienā mēģināja likt augstāku rezultātu par manējo, bet līdz galam viņam tas neizdevās. Kopumā dažādās disciplīnās bija ap 700 dalībnieku. Ieradās pat no ļoti tālām valstīm, piemēram, Argentīnas. Pats gan tik tālā ceļā nedodos.

Vai ar padarīto esi apmierināts?

Jā. Biju domājis, rēķinājis – galvenais ir labot rekordus. Tas arī izdevās.

Vai atlēts var tikt viegli pie jauniem rekordiem?

Mums tāpat kā vieglatlētiem daudz jāstrādā, jātrenējas. Atšķirība tā, ka viņi cīnās par sekundēm, centimetriem, bet mēs – par kilogramiem. Atlētam sacensībās ir trīs piegājieni. Var gādīties visādi – iecerētais var nesanākt, var būt uztraukums. To vēro trīs tiesneši, piemēram, viens skatās, lai neceļas dibens, otrs – vai tiek izpildītas pareizas kustības. Tāpēc svarīgi izdarīt precīzi, nepieļaujot kļūdas.

Cik treniņu nedēļā tev ir?

Kad startēju spēkavīros, bija četri treniņi nedēļā: divi spēka, divi inventāra. Pauerliftingā ir trīs nedēļas: divi smagākā, viens vieglākā režīmā.

Vai trenējies Kuldīgā?

Kuldīgas manēžā sporta bāze atlētiem ir drausmīga: augšā trenāžieru zāle, apakšā – smagumi: viens stienis un viens spiešanas sols. Vairāk nekā nav! Un arī tiem ir gadu četrdesmit – nolietojušies. Nododiet tos metāllūžņos un nopērciet kaut ko jēdzīgāku! Sporta veidi ir dažādi. Vai citi tos rīkus neizmanto? Visu pamatā taču ir laba fiziskā sagatavotība.

Kaut kā jau trenējamies, visu ko sagudrojam, braucam arī uz Dobeli, Ventspili. Jābūt treniņu dažādībai. Citādi, visu laiku darot vienu un to pašu, progresā nebūs.

Cik ilgi nodarbojies ar pauerliftingu?

Kādi trīs gadi jau būs.

Vai tas ir turpinājums spēkavīra sportam?

Var teikt arī tā, lai gan pa retam piedalos arī spēkavīru sacensībās. Spēkavīros grūtāk, pauerliftingā mazliet vieglāk. Domāju, ka 14. oktobrī braukšu uz Baltkrieviju, kur esmu uzaicināts startēt grupā 40+. Spēkavīros esmu kopš 2002. gada. Latvijā desmit gadus esmu bijis pirmajā trijniekā, Eiropas čempionātā izcīnīju bronzu. Godalgu man ir ļoti, ļoti daudz.

„Kuldīgā strādāju maiņās, tāpēc treniņš dažreiz ir sestdienās. Tad manēžā esmu tikai es un administratore. Vai šeit trenēties sestdienā ir nepieklājīgi?”

Kuras disciplīnas spēkavīru sportā bija tev parocīgākās?

Man padevās skriešanas disciplīnas un automašīnu turēšana. Tomēr sacensībās vienmēr viss neizdodas. Jādomā ar galvu – tas daudziem aizmirstas. Spēkavīriem ir seši vingrinājumi. Viens pārbaudījums nav parocīgs, tad atlēts neplēsīsies un pēc rezultātiem būs viducī, bet zinot, ka nākamais uzdevums būs parocīgs, izpildīs to labāk un iegūs vairāk punktu. Visu laiku jāreķina.

Vai neesi trenējies kopā ar Kuldīgas spēkavīriem, piemēram, Māri Rozentālu, viņa audzēkņiem?

Neesmu gan, nevaru saņemt. Bet par to vēl padomāšu. Vispār vieglāk trenēties bariņā, nevis vienam. Kopā lielāks azarts: viņš pacēla tik reizes, es varētu tik un tik.

Kā no Ventspils nokļuvi Kuldīgā?

Pirms tam strādāju pašvaldības policijā Ventspilī, bet kopš janvāra to pašu daru Kuldīgā. Šeit, mazā pilsētā, dzīve ir samērā mierīga. Pirms tam biju apsargs gan bankā, gan citās vietās. Vēl Latvijas Sporta akadēmijā divos gados esmu ieguvis pirmā līmeņa augstāko izglītību, un man ir B kategorijas trenera sertifikāts.

Ko dari brīvajā laikā?

Jau no bērnības man patīk lasīt grāmatas. Citi brīnās – laikam jau pēc lasītāja neizskatos. (Smejas.) Patīk brīvo laiku pavadīt lauku mājās Zlēkās. Vēl vislielāko paldies gribētu sacīt mammai – viņa ir mana vislielākā atbalstītāja.

Inta Jansone, Lāsmas Reimanes foto

AUTOSPORTS

Baltijas sudrabs Kasparam Sileniekam

Lietuvā, Marijampolē, Baltijas kausa izcīņā autokrosā kuldīdznieks Kaspars Silenieks 1600 cm³ klasē ieguvis 2. vietu, bet viņa meita Baiba minibagijos bija piektā un sestā.

BRAUC LABI

Minibagiju klasē pirmajā dienā aizvadīts Lietuvas čempionāts, pēc tam vēl viens posms nākamajā dienā, kas jau vērtēts arī kā Baltijas kausa izcīņa. Baiba abas dienas brauca stabili: pirmajā finišēja piektā, bet otrajā dienā kuldīdzniece pat pretendēja uz pjedestāla trešo pakāpienu, taču, pieļaujot kļūdas, beigās finišēja sestajā pozīcijā. Baibai priekšā vēl divas sacensības Lietuvā.

LĪDERIS UN KŪLENIS

Jau pirms sacensībām 1600 cm³ klasē par līderi tika uzskatīts K. Silenieks. Pats braucējs gan par to ir izbrīnīts. „Kā var kādu uzskatīt par līderi, ja viņš vēl nav braucis?” retoriski jautā Kaspars. Taču to, ka tomēr ir vadībā, kul-

dīdznieks apliecināja jau laika kontrolē, pretiniekus apsteidzot un izcīnot pirmā brauciena pirmo starta vietu. Taču nākamās dienas vakars nesa pārsteigumu: cīņā par līderpozīciju K. Silenieks pēdējā līkumā pirms finiša, meklējot ceļu, lai tiktu garām konkurentam, trāpīja iekšmalā un apmeta kūleni. Mašīna cieta smagi. Kuldīdznieks stāsta: „Centos būt pirmais, vairākas reizes uzbruku, pēdējoreiz tieši pirms finiša, diemžēl neveiksmīgi – apmetu kūleni. Pirmais, kas iešāvās galvā: viss, mašīna iznīcināta, varu braukt mājās. *Mirongalva* bija salauzta, priekša sasista. Kamēr locījām mašīnu, tika atvests siets, kas jāieliek stikla vietā. Pirmo reizi *pielaižot*, nāca dūmi. Meklējām vainu, strādājām līdz trijiem naktī, dažas stundas pagulējām un septiņos rītā ķērāmies pie darba. Lietuvieši bija pārsteigti, nākamajā dienā mani ieraugot startā.

Bet biju palicis bez tahometra un starta kontroles – vien motors rūca. Tā nekad vēl nebiju startējis.

Pēc autokrosa sacensībām Lietuvā: Baiba Sileniece, Ilze Vīgante (Kaspars dzīvesbiedre un Baibas mamma), mehāniķis Madars Matevičs, autobraucējs Kaspars Silenieks, mehāniķis Artūrs Dupats.

Otrajā iebraucienā finišēju ceturtais, trešajā jau biju nedaudz *piešāvis*, vairāk braucu pēc izjūtām, un biju pirmais. Finālā stājos kā

trešais, un iznāca, ka tā ir ārmala – pati sliktākā starta vieta, jo nav pirmajā rindā. Braucot mēģināju pirmajam uzbrukt, bet viņš mani

spieda apmalē, tāpēc nolēmu, lai skrien: ja viņš kļūdīsies, apdzīšu.”

**Inta Jansone
Ilzes Vīgantes arhīva foto**

PĀRDOD

Veikalā *Dagus*, Liepājas ielā 51, Kuldīgā, **DARBA APĢĒRBUS**, apavus, apjomīgus vīriešu kreklus, bikses, virsjakas. Sieviešu virsjakas, kleitas, apavus, veļu. Vilnas dziju, segas.

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tāl. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Ātra piegāde. Tāl. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos. Tāl. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tāl. 29399939.

Skaldītu meža **MALKU** visām apkures sistēmām, cena 25 eiro par krāmetu steru ar piegādi. Tāl. 24957247.

Ozola atgriezumu **MALKU** ar piegādi. Tāl. 63322142.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku meža malku. Tāl. 29249578

TRŪDMĒSLUS 50 I maisos ar piegādi, cena 3 eiro/gab. Tāl. 26776151, 28115501.

VĒLAS NOMĀT

Labu **ARAMZEMI** āboliņa audzēšanai. Augsta samaksa. Tāl. 29179992.

Kompānija vēlas nomāt **ZEMI** vēja elektro-staciju parka izveidei. Augsta nomas maksa gadā. Tāl. 22552262.

W
SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsma atlikumus,
šķeldojamu materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
25 622 293 (Āris)

LPKS **ZELTA TELŠ**
IEPĒRK
LIELLOPUS un
JAUNLOPUS.
Augstas cenas. Samaksa
tūlītēja vai ar pārskaitījumu.
Tāl. 26114519.

SIA STILLS
Talsu nov. Laidzē
pērk zāģbaļķus:

- **OZOLA ZĀĢBAĻĶUS**
no 24 cm/d
A klase no **90** līdz **330** eiro/m³
1. šķira no **40** līdz **140** eiro/m³
2. šķira no **40** līdz **90** eiro/m³
- **OŠA ZĀĢBAĻĶUS**
no 24 cm/d
A klase no **80** līdz **130** eiro/m³
1. šķira no **50** līdz **85** eiro/m³
- **PRIEDES ZĀĢBAĻĶUS**
no 24 cm/d
A klase **83** eiro/m³
1. šķira **79** eiro/m³
Samaksa tūlītēja.
Tāl. 29463811, 29334955.

PĒRK

SIA *Lāses AM* kautuve par labām cenām iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**. Bioloģiski sertificētiem lopiem augstas cenas. Piemaksa par nodoto lopu daudzumu, par gaļas šķirņu lopiem. Tāl. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, AITAS, ZIRGUS**. Labas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tāl. 26142514, 20238990.

Z/š *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus. Tāl. 26544462.

Latvijas mežsaimnieks – **MEŽUS** ar **ZEMI**. Tāl. 26106212.

IPAŠUMUS ar mežu un cirsmas. Tāl. 25770062.

VAJADŽĪGI

Kokapstrādes uzņēmums *Vēvers* (41203017104) piedāvā darbu lentzāģa **OPERATORAM** un **STRĀDNIEKIEM** kokapstrādē. Piedāvājam konkurētspējīgu atalgojumu. Tāl. 28635733.

LPKS *Zelta teļš* (54103082681) aicina darbā **AUTOVADĪTĀJU** dzīvu liellopu pārvadāšanai Latvijas robežās. Prasības: C kategorijas vadītāja apliecība, atbildība, pieklājība, pieredze līdzīgā jomā tiks uzskatīta par priekšrocību. Vairāk pa tāl. 27857137.

VID SKAIDRO

Kā atbrīvoties no nokavējuma un soda naudas

Lai nodokļu maksātājiem atvieglotu nodokļu parāda slogu, no 1. oktobra līdz 2. janvārim ikviens aicināts Valsts ieņēmumu dienestā (VID) pieteikties atbalsta pasākumam.

Tas paredz pilnīgi dzēst nokavējuma un soda naudu, bet ar nosacījumu, ka ne vēlāk kā līdz 2019. gada 31. decembrim tiek samaksāts nodokļu pamatparāds. Var pieteikties gan privātpersonas, gan komersanti. Tas attiecas uz visiem nodokļu veidiem, izņemot nekustamā īpašuma un solidaritātes nodokli. Tas arī nav atkarīgs no tā, par cik ilgu laiku parāds izveidojies.

Var pieteikties ikviena fiziskā persona, norādot pamatparādu sadalījumā pa nodokļu veidiem, kāds tas ir līdz pieteikuma iesniegšanas dienai. Juridiska persona var pieteikties, norādot nodokļu pamatparāda summu sadalījumā pa veidiem, kas nepārsniedz pamatparādu pēc stāvokļa šī gada 1. jūnijā un nav samaksāta līdz dienai, kad iesniegts pieteikums atbalstam.

KĀ PIETEIKTIES

Lai pieteiktos, jāaizpilda īpaša veidlapa. Juridiskās personas to varēs aizpildīt un nosūtīt VID

SIA *PRIEDES AG* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS**. Tūlītēja, visaugstākā samaksa. Tāl. 26993794.

100% Latvijas uzņēmums *Craft Wood* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 eiro/ha. Samaksa darījuma dienā. **PIEDĀVĀ ARĪ MUMS, PIRMS PĀRDOD CITIEM**, www.craftwood.lv, tāl. 26360308.

NEPĀRDOD, bet izstrādā! Profesionāla mežizstrādes konsultācija, www.proto.lv, tāl. 29434182.

Iepērk **MALKU** (3 m). Tāl. 26125312.

MALKU katlumājā. Tāl. 29254530.

Pārventā, Stendes ielā 15, **ĀBOLUS** sulai. Tāl. 20044321.

ĀBOLUS sulai, transports pa novadu 24/7. Tāl. 26284210.

Veco **PAPĪRA NAUDU**, apbalvojumus, fotogrāfijas, figūras. Tāl. 26499892.

A/š *Ventspils zivju konservu kombināts* (40003013492) aicina darbā **ZIVJU APSTRĀDĀTĀJAS** (zivju pakošana konservu kārbās). Var būt bez darba pieredzes. Apmācība notiek uz vietas. Darba devējs nodrošina transportu nokļūšanai darbā un mājās līdz Kuldīgai un Talsiem. Pieteikties pa tāl. 25448265 vai e-pastā: info@vzkk.lv.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties B, BE, C, CE, D, 95. koda autovadītāju kursiem Kuldīgā, ir dienas un vakara grupas. Sākums Kuldīgā 2. oktobrī, Alsungā 6. oktobrī. Sīkāka informācija pa tāl. 29491388, 63322550.

MODRA AUTOSKOLA rīko 95. koda kursus Kuldīgā, Pētera ielā 5. Sākums 3. oktobrī. Tāl. 26120089.

Siltinām mājas ar **EKOVATI**, granulām un termoputām. Tāl. 26748235.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **AP-AUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsmas izstrādei. Tāl. 29150380, 26458900.

SPIEŽ SULU. Tāl. 29653166.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tāl. 29296723.

Tīra un remontē **AKAS**. Tāl. 27448331.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

VID INFORMĒ

Skaidros nodokļu izmaiņas

Jūlijā nodokļu reformā Saeima apstiprinājusi vairākus likumprojektus, un tas nozīmē, ka ar 1. janvāri nodokļu jomā gan uzņēmējus, gan privātpersonas skars būtiskas izmaiņas.

Lai uzzinātu, kā tās ietekmēs dažādas iedzīvotāju grupas, oktobrī Valsts ieņēmumu dienests (VID) rīkos bezmaksas seminārus vairākās Kurzemes pilsētās. Kuldīgā, Liepājas ielā 48, 10.00 tie būs 17. un 24. oktobrī. Informācija arī vietnes www.vid.gov.lv sadaļā *Aktualitātes/Notikumi*. Iedzīvotāji var zvanīt pa nodokļu un muitas informatīvo tāl. 67120000, iegriezties klientu centrā, jautāt rakstiski VID mājaslapas sadaļā *Kontakti*.

elektroniskās deklarēšanas sistēmā (EDS; sadaļā *Dokumenti – Sagatavot dokumentu „No veidlapas” – Citi – Iesniegums par pieteikšanos atbalstam nokavējuma naudas un soda naudas dzēšanai*), fiziskās personas to varēs iesniegt arī:

- personīgi jebkurā VID klientu centrā;
- izmantojot drošu elektronisko parakstu, nosūtot e-pastā: vid@vid.gov.lv;
- sūtot pa pastu: Valsts ieņēmumu dienestam, Talejas ielā 1, Rīgā, LV–1978.

Iesniegumā nodokļu maksātājs norāda atbalsta pamatparāda summu, nodokļu veidus, kuriem piesaka atbalstu, un to, cik mēnešos apņemas to samaksāt. Atbalsta pamatparādu var dalīt vienādās daļēs, un tas maksājams reizi mēnesī. Samaksas termiņš var tikt pagarināts līdz 24 mēnešiem, bet ne ilgāk kā līdz 2019. gada 31. decembrim.

Lēmumu par to, vai atbalsts piešķirts, VID pieņems 21 dienā

pēc pieteikuma saņemšanas un nodokļu maksātājam nosūtīs, izmantojot EDS. Tiem, kuri nav EDS lietotāji, lēmums tiks nosūtīts vēstulē uz deklarēto vai norādīto dzīvesvietas adresi. 21 dienā kopš dienas, kad atbalsta pamatparāds samaksāts pilnībā, VID pieņems lēmumu, vai dzēst nokavējuma un soda naudu, ja tāda ir aprēķināta, attiecībā uz atbalsta pamatparādu.

Tiem, kuri nebūs maksājuši saskaņā ar pamatparāda samaksas grafiku, lēmums par atbalstu tiks atcelts un nodokļu parāds pilnā apjomā (ieskaitot nokavējuma un soda naudu) piedzīts bezstrīdus kārtībā.

KAS NEVAR PIEDALĪTIES

Taču atbalsta pasākumā nav tiesību piedalīties šādos gadījumos:

- ja par nodokļu maksātāju pieņemts lēmums apturēt saimniecisko darbību;
- ja nodokļu maksātājs izslēgts no VID pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra;

LĪDZJŪTĪBAS

Skumju brīdī esam kopā ar LIDIJAS JANSONES piederīgajiem.
Bijušie bērnodrāža
Māriņe darbinieki

*Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek,
Un atmiņas kā krāšņs zieds.*

/J.Silazars./
Esam kopā ar MĀRĪTES LINDBERGAS tuviniekiem, viņu aizsaulē pavadot.
Puķu draugi Alsungā

*Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu.
Nostājas blakus tev draugi un klusē,
Kaut vai tā lai tev palīdzētu.*

/R.Skuiņa./
Klusus mierinājuma vārdus sakām Zigurdam Lindemanim, māmiņu aizsaulē aizvadot.

Tavi kolēģi
Kuldīgas Centra vidusskolā

INTERESANTI

Zīdaiņi neatlaidību mācās no vecākiem

Bērni jau zīdaiņa vecumā mācās neatlaidību, vērojot vecākus, kuriem ir kāda problēma un kuri mēģina mērķi sasniegt vairākkārt. Pētījumā Masačūsetsas Tehnoloģijas institūtā zīdaiņi no 13 līdz 18 mēnešiem sadalīti trīs kategorijās: pirmie skatījās, kā pieaugušie ar uzdevumu cīnās un gūst panākumus; otrie redzēja, kā vecāki gūst panākumus bez piepūles; trešajiem pieaugušie nepildīja nekādu uzdevumu. Pirmajā grupā pieaugušais izlikās, ka ar uzdevumu cīnās 30 sekundes, otrajā grupā pieaugušais viegli izpildīja uzdevumu desmit sekundēs. Tad pētnieki mazulim ļāva aktivizēt mūzikas rotaļlietu kastīti. Zīdaiņi, kas bija redzējuši pieaugušo cīņu ar uzdevumu, piemēram, noņemt atslēgas ķēdi no karabīnes, mēģināja savu mazo izaicinājumu pārvarēt cītīgāk nekā tie zīdaiņi, kuri šādu pieaugušo darbību neredzēja. Pētījuma galvenā autore Džūlija Leonarda saka: vecākiem viss nav jādara tā, lai izskatītos viegli.

VĀRDA DIENAS

No 2. līdz 8. oktobrim
 2. Ilma (226), Skaidris (8)
 3. Elza (2617), Ilizana (6)
 4. Francis (431), Modra (215)
 5. Amālija (117), Dmitrijs (12 775)
 6. Monika (1215), Zilga (7), Zilgma (29)
 7. Daumants (151), Druvvaldis (11)
 8. Aina (5001), Anete (2789)
Populārākie: Aina un Dmitrijs.

JOKS

Es ļoti daudz ko zinu, bet faktiski neko neatceros.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 2. OKTOBRĪ

Dienas garums – 11 st. 26 min.
 Saule lec 7.29, riet 18.55.

Naktī +6°...+13°

4-5 m/s

Dienā +13°...+14°

7 m/s

RĪT, 3. OKTOBRĪ

Dienas garums – 11 st. 22 min.
 Saule lec 7.31, riet 18.53.

Naktī +10°...+11°

6-7 m/s

Dienā +11°...+12°

4-5 m/s

IZDEVĪGI!

Abonējot Kurzemnieku 2018. gadam

no 2. līdz 22. oktobrim

visās pasta nodaļās, pie pastniekiem, internetā, redakcijā un pa tālruni 67008001 vai 27008001,

ĪPAŠĀ CENA

~~67,10 eiro~~
62 eiro

LASĪTĀJS VAICĀ

Par melnajiem graudiem

Kāda kuldīdzniece rudzu laukā ieraudzījusi melnos graudus – tā sauktos vilkazobus. Tā ir ļoti indīga, parazitējoša sēne, kuras dēļ viduslaikos Eiropa atteikusies no rudzu audzēšanas, lai gan tā atīstās arī uz citām graudzālēm.

Skaidro Valsts augu aizsardzības dienesta Kurzemes reģionālās nodaļas vecākā inspektore **Māra Bērziņa**:

– Melnie graudi visbiežāk novērojami rudzu vārpās, bet tos var ieraudzīt arī tritikālē, miežos, kviešos un savvaļas graudzālēs, piemēram, vārpātā. Graudu nobriešanas laikā sēklaizmetņos graudu vietā veidojas tumši violeti vai melni sklerociji, kuri parasti krietni pārsniedz graudu izmēru. Tie satur indīgus alkaloidus, tādēļ ar tiem stipri piesārņoti graudi nederēs ne pārtikai, ne lopbarībai. Jāraugās arī, lai sēklā melnie graudi būtu pieļaujamajā normā. Galvenais avots, no kura zie-

dēšanas laikā vārpas inficējas, ir pērnē melnie graudi, kas augsnē saglabājušies pēc kulšanas, iesēti reizē ar ziemajiem vai arī izbiruši neapļauto lauku malās. Inficēšanos veicina mitrs un vēss laiks, kurā rudzi zied ilgāk nekā siltā un saulainā laikā. Tādējādi no infekcijas avota izlidojušajām sporām tiek dots ilgāks laiks, lai iesakņotos ziedošajā vārpā un veidotos jauni melnie graudi.

Novērots, ka biežāk inficējas nevienmērīgi attīstīti sējumi, augi gar tehnoloģisko sliežu un lauku malām – vietās, kas jauno infekciju izraisošajām sporām vieglāk sasniedzamas.

Pēdējos gados liela melno graudu izplatība Kurzēmē nav novērota un papildu raizes audzētājiem nav sagādātas.

AUTOSPORTS

„Ir, kur vēl pastrādāt”

Tā atzīst Kuldīgas autosportists Edijs Ošs, kurš Latvijas rallijkrosa kausa izcīņās 6. posmā Salas novada Biržos klasē *Super 1600* izcīnījis uzvaru.

Kuldīdznieka Edija Oša auto Latvijas rallijkrosa kausa izcīņā.

Savukārt klasē *Touring 2000* 2. vietā novadnieks Jānis Ikers, 3. – kuldīdznieks Māris Druva. Autotrasē *Baroni* vairākās klasēs startēja 36 autobraucēji no Latvijas un Igaunijas.

E.Ošs ar paveikto ir apmierināts: „Vienmēr jau gribas tiekties uz augstāko, šogad man daudz otro vietu, tāpēc ir vēl, kur pastrādāt. Tehnika kaut cik kārtībā, bet sportiskās veiksmes kādos mirkļos pietrūka.”

E.Ošs brauc divās klasēs: rallijkrosu 1600 cm³ klasē, bet krosu 2000 cm³ klasē. Šogad Latvijas čempionātā krosā izcīnīta 3. vieta, bet rallijkrosā Ziemeļeiropā – 2. vieta. Braucējam priekšā vēl starts Latvijas rallijkrosa kausa izcīņas pēdējā posmā 14. oktobrī.

Inta Jansone
 Edija Oša arhīva foto

FUTBOLS

Uzvara Centra vidusskolai

Kuldīgas novada atklātajās skolēnu sacensībās futbolā gan vidusskolu, gan pamatskolu grupā uzvarējuši Kuldīgas Centra vidusskolas puīši.

Vidusskolēniem uzvarētāju vienībā spēlēja Ričards Vēvers, Niklāvs Dvarons, Dāvis Biksons, Artūrs Šternbergs, Arvis Feldmanis, Nils Alencevičs, Rūdolfs Ķīvītis, Kevins Rožkalns, Kristers Megnis, Aleksis Meļņiks,

Kristaps Gebauers. 2. vietā ierindojās Kuldīgas 2. vidusskola, trešajā – V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzija.

Pamatskolu turnīrā komandas vispirms spēlēja A un B grupā (katrā pa piecām vienībām). Tālāk pēc grupu rezultātiem finālā 3. vietu izcīnīja Ēdoles pamatskolas zēni, kas ar 3:1 apspēlēja vienaudžus no V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas. Arī šajā grupā

uzvarēja KCV puīši (Dmitrijs Podjablonskis, Kārlis Gebauers, Kristers Grundmanis, Guntis Gross, Ģirts Zīle, Dīvs Avdjukevičs, Ādams Ķesters, Lauris Grīniņš, Ralfs Kudrovskis, Klāvs Anrijs Zariņš, Niks Maulis, Roberts Kovaļš). Viņi ar 3:2 pieveica Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas komandu, kurai attiecīgi otrā vieta.

Inta Jansone

SPORTA KALENDĀRS

- 4.X 17.00 Krauļu priedēs – SKRIEŠANAS seriāla *Kuldīgas aplī* 8. kārtā.
- 5.X 15.00 Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā 13) – LJBL spēles **MINIBASKETBOLĀ** U-12, U-13 grupai.
- 6.X 13.00, 7.X 9.00 klubā (Virkas ielā 15) – sporta skolas kausa izcīņa **ŠAHĀ Rumbas kauss**.
- 7.X 11.00, 8.X 10.00 Kuldīgas sporta namā – LVF kausa izcīņa

VOLEJBOLĀ U-14 grupas zēniem.

- 7.X 18.00 hallē (Piltenes ielā 25) – Latvijas meistersacīkstes **FLORBOLĀ** 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – JeNo*.
- 8.X 12.00 Krauļu priedēs – Kuldīgas novada sporta skolas kausa izcīņa **RITENBRAUKŠANĀ** krosā.
- 8.X 14.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistersacīkstes **FLORBOLĀ** U-13 grupai.

VOLEJBOLS

AICINA UZ TRENĪNIEM
 Kuldīgas novada sporta skolas saime aicina meitenes un zēnus pievienoties volejbola nodaļai.

Treniņos gaidīs:
 • **Zigmunds Milzarājs**, tālr. 26550905 (2006.–2007. g. dzim. zēnus),
 • **Agnese Megne**, tālr. 26628217 (2008.–2009. g. dzim. meitenes),
 • **Inita Šneidere**, tālr. 29555220 (2009.–2010. g. dzim. zēnus un meitenes).

FLORBOLS

DIVREIZ – DESMIT PRET PIECI

Pirmajā mājas spēlē, katrai gūstot pa desmit vārtiem, svētdien pretiniekus uzvarēja gan Kuldīgas novada sporta skolas U-13 grupas florbolisti, gan 1. līgas komanda *Kuldīga/KNSS*.

Kuldīgai/KNSS 1. līgā pretiniekos bija *Ķekavas bulldogi*, kurus mājiniēki apspēlēja ar 10:5. Mūsējie uz pretinieku vārtiem bumbiņu raidīja 39 reizes, bet Kuldīgas vārtsargam Emīlam Čalkovam bija jāatvairā 19 metieni. Par labāko spēlētāju mājiniēku vienībā atzīts Rūdolfs Ķīvītis.

Arī U-13 grupā Kuldīgas florbolisti ar 10:5 apspēlēja komandu *Inčukalns/, Coyote*. Mājiniēkiem par labāko atzīts Tomass Alksniņš.

Inta Jansone